

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

3/2013

ADRA na Haiti

Rozhovor s Danielem Dudou

Jak je to s léčebným užíváním konopí?

Vedoucí projektu M. Mandová po návratu z krátké dovolené

V Petit Goave na Haïti vládne po třech letech od zemětřesení díky projektu ADRA naděje

Po zemětřesení si lidé stavěli přístřešky ze všeho, co bylo dostupné

Jeden z původních vodních zdrojů v Pika

ADRA ČR postavila 1 800 dřevěných domků (9 500 osob)

Adrou obnovený vodní zdroj v Pika – slouží pro 2 000 lidí

Podpora farmářů – nejprve distribuováním osiv

Po dobu projektu se úroda farmářů zvýšila téměř o 30 %

Každá distribuce má svá pravidla, dle seznamu dostanou nejdříve nejvíce potřební

OBSAH

Dokázal bys totéž co Henoch?	8
Manželství jako jedno „velké tajemství“ (Ef 5,31.32)	9
Manželská setkání 2013	13
O užívání a zneužívání a také trochu o nás	14
Příloha Pathfinder	17
Příloha Impulz	25
Ze světa	28
Z domova	29
Mezi řádky	31
ADRA	33
Generace padesát plus...	35

**Jaká témata vás zajímají?
O čem by se mělo v Adventu
psát více?
V čem můžeme zlepšit
časopis Advent?**

Své návrhy a připomínky
můžete zasílat na adresu:
hrdinka@adventorion.cz

Předem děkuji.
Dan Hrdinka

Internetové stránky
časopisu Advent:
<http://advent.advent-orion.cz>

Elektronické dokumenty
související s časopisem Advent:
www.advent-orion.cz/edokumenty

KŘESŤANSKÝ ŽIVOT JE POVOLÁNÍM, KTERÉ STOJÍ ZA TO A TÝKÁ SE MĚ TEĎ A TADY

„Rád bych tedy pozval na Biblický týden Českého sdružení ty, kdo chtějí přemýšlet nad Bibli, jsou ochotni vidět nové souvislosti, poznat nepoznané, vidět z jiného úhlu, o čem je křesťanství a Bible. Věřím, že při společném studiu se všichni vzájemně obohatíme. A také ty, co to chtějí skloubit s prožitím příjemné dovolené na Vysočině v okolí Ždírcce nad Doubravou,“ říká Daniel Duda, hlavní řečník Biblického týdne 2013, vedoucí oddělení výchovy a kazatelského oddělení Trans-Evropské divize.

*Která teologická a společenská témata
vnímáš jako aktuální v rámci života
církve ve světě?*

Celosvětově začíná být velkým problémem v církvi nedostatek schopných lidí pro vedení církve. Je to dáno tím, že 25 % členů církve ve „třetím světě“ uvěřilo před méně než pěti lety. Začínáme tedy být církví, která je v některých částech světa mladá věkem, nezkušená a které chybějí lidé, kteří jsou „zakouřeni“, mají širší rozhled než jenom osobní a místní zkušenost a jsou schopni církev směřovat ve složité době, kdy jednoduchá řešení nestačí.

Jaká teologická témata jsou aktuální?

- 1) Díky diskuzi o vysvěcení diakonek na zasedání Generální konference v Atlantě v roce 2010 se opět dostala na pořad diskuze o vysvěcení žen pro kazatelskou službu. Církev potřebuje formulovat teologii vysvěcení, protože tak ještě neučinila. Bylo rozhodnuto, že každá divize má přijít se svým pohledem na věc a formulovat svoji pozici – a pak se stočlenný výbor bude snažit těch třináct pohledů sladit. Ján Barna je členem tohoto výboru. Skutečnost, že vloni se tři unie (v USA a Německu) rozhodly posunout věci kupředu bez ohledu na celosvětovou církev, ukazuje, že spousta lidí dnes toto téma vnímá více jako otázku férovosti, nepřipustné diskriminace než jako otázku teologickou.
- 2) Díky iniciativě předsedy Generální konference je církev konfrontována s tím, co znamená „oživení a reformace“ pro nás ve 21. století. Toto téma je velice blízké lidem, kteří v církvi vyrostli a pamatují 70. léta minulého století a administrativu Roberta H. Piersona. Co to ale znamená pro různé typy adventizmu na různých místech světa? Ve třetím čtvrtletí budeme o tomto tématu studovat lekce sobotní školy.
- 3) Posun myšlení ve společnosti a přijetí zákonů o civilním partnerství v různých zemích nutí církev nově promýšlet svůj postoj

Advent

k homosexualitě a manželství. Na Andrewsově univerzitě se v roce 2011 konalo sympozium k této otázce a následně byly tyto přednášky vydány knižně. Film mladé adventistické režisérky Daneen Akersové a jejího manžela Stephena Eyera „Seventh-Gay Adventists“ nutí lidi zamýšlet se nad praktickým a lidským rozměrem tohoto tématu.

- 4) V kontextu toho, co už jsem zmínil, je církev nucena neustále se vracet k otázce Bible – její inspirace, autority a způsobu výkladu. Hledají se odpovědi na otázky: Co to znamená „brát Bibli vážně“? Jestli někdo přijde k jinému závěru než já, znamená to, že Pána Boha, Bibli nebo Ellen Whiteovou nebere vážně? Nebo to může znamenat, že jsou zde nějaké jiné důvody, kvůli kterým jiný člověk přišel k jinému závěru?
- 5) V „prvním světě“ – v Evropě, Severní Americe a Austrálii – se stále řeší otázka vědy a Bible. Tedy problematika stvoření, potopy, evoluce. V těchto částech světa má stále více lidí přístup k vysokoškolskému vzdělání a výsledkům vědeckého bádání – a jsou pak konfrontováni s pohledy, jak je podává věda, které však protirečí učení adventizmu, v němž vyrostli.
- 6) Aktuální je také otázka eklesiologie: Kdo jsme? Kvůli čemu zde jsme? Proč jsme tady tak dlouho? Co znamená být adventistou v dnešní době? Jak chápat učení o ostatku?

Můžeš čtenářům časopisu Advent krátce nastínit, co důležitého a zajímavého se děje v Církvi adventistů sedmého dne v Evropě?

Já můžu říct, co se děje v Trans-Evropské divizi. Co se děje v Inter-Evropské divizi, to buď čtenáři už vědí, anebo je třeba se zeptat bratra Pavlíka, který se jako předseda unie účastní divizních setkání.

Naším cílem je oslovit lidi s nabídkou, aby se stali učedníky Ježíše Krista. Církev na celém světě kladě silný důraz na křesťanskou praxi. Nejde nám jen o naše vyznání víry – credo, kterému věříme –, ale také o to, jak se projevuje v našem životě, a tedy i ve společnosti. Růst v učednictví je důležitější než početní růst. V minulosti byl často až příliš dáván důraz na to, abychom rostli početně. Dnes je myslím mnohem

důležitější, abychom rostli v učednictví, protože pak budeme zdravou církví, která přirozeným způsobem bude růst i početně. K dosažení toho slouží různé programy a specifická filozofie myšlení.

Pro společnost obecně je určen mostový program LIFEdevelopment (<http://www.lifedevelopment.info/>), který má za cíl oslovit sekulárního člověka. Vnímá učednictví jako proces, není zaměřen jen zúženě na evangelizaci jako událost. Vloni byla vydána kniha „Prožívání radosti“, která rozebírá témata naší vírouky z pohledu většího prožívání radosti. Na tento program navazuje LIFEconnect (<http://www.lifeconnect.info/>), což je snaha oslovit lidi přes internet a „webové misionáře“. Třeba jen v Makedonii bylo takto osloveno přes tisíc lidí, kteří se pak zapojili do webové diskuze.

Na Islandu církev adventistů v minulém roce pořádala výstavu „Bible v 3D“ v nově otevřeném kongresovém centru Harpa v Reykjavíku. Čtení biblických příběhů po večerech sehrálo v minulosti v islandské společnosti důležitou roli; Bible byla také nástrojem formování jazyka. Tato výstava představovala příběh Bible v sedmi částech a dopoledne se jí zúčastnila spousta dětí ze škol. Večer byl koncert a přednáška o biblickém tématu.

V Maďarsku vloni pořádali akci Jézus7 (slovní hříčka; v maďarštině je stejné slovo pro číslo 7 a také týden). Akce se soustředila na sedm různých částí Ježíšova života (narození, smrt, vzkříšení...). Každá část měla jeden stan, kam lidé mohli přijít a dozvědět se něco zajímavého a pro ně neznámého. Pořádání této akce na náměstích po dobu 7 dnů v souvislosti s Velikonocemi na více než 50 místech se setkal s velice dobrým ohlasem veřejnosti.

Tradičně dobře funguje ADRA zejména v zemích bývalé Jugoslávie, kde má velice dobré jméno a dělá užitečné věci pro potřebné lidi.

V mnoha uniích běží také program „Učednictví pro děti“. Je založen na poznatku, že většina lidí si do věku deseti let vybere hodnoty, které pak v životě často už nezmění – jde o takové základní životní nasměrování. Církev se většinou zaměřuje na evangelizaci, která má za cíl oslovit dospělé lidi. Děti se opomíjeji. V rámci tohoto programu vedeme rodiče praktickou výchovou k tomu, aby brali vážně skutečnost,

že děti již v období od šesti do deseti let mohou být učedníky Ježíše Krista. Tento program nedávno od nás převzala i Inter-Evropská divize.

Funguje také divizní Mládežnický institut evangelizace, který je zaměřen na mladé lidi. Tento program je založen na poznatku, že mnoho mladých lidí v západní Evropě se vrací zpátky ke konzervativním hodnotám. V oblíbené jsou „rychlokurzy“, které mají za velmi krátkou dobu připravit mladé lidi na službu a evangelizaci. Ve Švédsku, Finsku, ale i Maďarsku, Lotyšsku, Srbsku a Polsku se rozběhly kurzy pro mladé lidi, které organizuje divize. Kurz má pouze čtyři předměty – Základy adventistického učení, Základy učenictví, Základy evangelizace a vůdcovství a Laické kázání. (Jeden předmět trvá jeden týden / = 30

hodin/ a je spojen s praktickým zapojením do práce pro získání dovedností.) Mladí lidé jsou tedy ve velmi krátké době připraveni sloužit v rámci svého sboru či regionu.

Jaké místo zaujímá církev adventistů v Evropě v náboženském a křesťanském kontextu?

V různých zemích má církev různé místo. Záleží na tom, jak církev vidí sama sebe, ale především, jak ji vnímá společnost, ve které se nachází. Je to jiné v Polsku a jiné ve Švédsku. Pokud jde o angažovanost ve společnosti, bohoslužbu a evangelizaci – tedy tři stěžejní úkoly v poslání církve – tak jsou vnímány výrazně jinak v Evropě než třeba na Nové Guineji, kde adventisté jsou jak ve vládě, tak i v opozici. V Evropě je to spíše o tom, jaké místo společnost v rámci svých struktur církvi vyměří. A ve většině evropských zemí jsou adventisté pouze nepatrnou

menšinou. V čem jsme silní jinde ve světě, a co je velice docenováno třeba ve „třetím světě“, to je školství a zdravotnictví (církve adventistů má největší systém škol a nemocnic ze všech protestantů). V Evropě se to však moc neprojevuje, protože zde tyto oblas-

ti tradičně zabezpečuje stát. Soukromé školství a soukromé nemocnice není lehké provozovat v době celosvětové krize v tak finančně náročném prostředí, jakým je Evropa.

V Evropě je tedy hlavním úkolem ukázat, že křesťanský život je povolání, které stojí za to a týká se mě teď a tady. Dalším úkolem je představit naše poslání nové generaci. V postmoderním, postkřesťanském, postosvícenském světě už není důraz na správnou věrouku tím „lepidlem“, které by lidi drželo pohromadě. Problémem není, že mladí lidé nejsou dostatečně nadšeni třeba pro sobotu nebo svatyni. Jde o to, aby církev dovedla dát jejich životu smysl a nasměrování. S tím také souvisí rozvoj církve jako společenství či komunity – protože právě to společenství kolem nás z různých důvodů dostatečně nenabízí. Jestliže dokážeme jít příkladem v angažovanosti pro společnost a pro její blaho, pak můžeme něco lidem říct i v jiných oblastech.

Problémem není, že mladí lidé nejsou dostatečně nadšeni třeba pro sobotu nebo svatyni. Jde o to, aby církev dovedla dát jejich životu smysl a nasměrování. S tím také souvisí rozvoj církve jako společenství či komunity – protože právě to společenství kolem nás z různých důvodů dostatečně nenabízí. Jestliže dokážeme jít příkladem v angažovanosti pro společnost a pro její blaho, pak můžeme něco lidem říct i v jiných oblastech.

Přestože již řadu let žiješ v Anglii, jsi stále ve velmi úzkém kontaktu s církví v naší unii. Před jakými výzvami z tvého pohledu stojí církev v České republice?

Patnáct let, co žiji v Anglii, je hodně dlouhá doba. Možná by někdo jiný na tuto otázku odpověděl mnohem lépe než já. Myslím, že církevní restituce a přijímání peněz od státu už jsou dořešeny.

Vidím hlavně dvě výzvy: ve vztahu ke společnosti a pak vnitrocírkevně.

1) Ve vztahu ke společnosti využíváme možností, které společnost dává – v rámci České republiky je to třeba angažování se v kaplanské službě (i když bychom mohli dělat v této oblasti i víc). Na druhé straně musí církev reagovat na věci, které v minulosti nemusela řešit. Příkladem může být angažovanost v oblasti různých závislostí – kampaně nejen proti kouření, ale také pornografii, hracím automatům, závislosti na internetu či aktivity ve prospěch ochrany životního prostředí. Oblastí, kde církev může sloužit, je spousta, jenom to chce kreativně přemýšlet. Obecně je možné vnímat jasný trend, že správný adventismus není možné měřit izolovaností od světa. Samozřejmě že v Evropě bude angažovanost církve vypadat jinak než například v Africe. Adventisté v Evropě se budou zapojovat třeba do aktivit spojených s ochranou životního prostředí, což adventisty v Africe až tak netrápí, když tam lidé umírají hladem. A také angažovanost v sekulárním Česku bude vypadat jinak než v katolickém Polsku nebo pravoslavném Srbsku. Každopádně by církev měla být pro místní společnost „paprskem naděje“. Nemůže se z ní vydělovat – a to je velký posun od myšlení v církvi před padesáti lety, kdy postoj mnohých adventistů bylo možné charakterizovat názorem: čím je to se světem horší, tím lépe, protože Kristus dřív přijde... Izolovanost od světa není a nemůže být mírou naší svatosti.

2) Vnitrocírkevně, podobně jako jinde v „prvním světě“, je naší největší výzvou skloubit „zdravé jádro“ s „vyšínutou periferií“ (jak jsme o tom ho-

vořili na Teologické konferenci v prosinci v Praze). Ve velkém adventním probuzení 19. století se adventismus svým novým promyšlením eschatologie a důrazem na ni posunul na periferii protestantizmu. V následujících desetiletích církev objevovala, že pro vyváženost je třeba skloubit a vyvážit různé aspekty života i teologie – například důraz na blízkost příchodu a fakt, že jsme zde jako hnutí dnes už 170 let. Anebo důraz na zachovávání soboty a posvěcení se skutečností, že jsme ospravedlněni z milosti na základě víry, ne skutků.

Naše teologické základy se příliš neliší od ostatních protestantů: věříme v Trojjediného Boha, inspirovaní Bible jako Božího slova, spasení skrze Ježíše Krista, vzkříšení těla, posvěcený život, důležitost církve atd. I když máme své důrazy a odlišnosti, hlavní body jsou podobné těm, které je možné najít v mnoha jiných denominacích. Jsme tedy legitimní protestantská církev, která je založena na Bibli? Vše záleží na tom, kam se v církvi člověk podívá.

Na jedné straně máme špičkové univerzity uznávané po celém světě, vychovávající vědecké odborníky, na druhé straně ale také oficiálně tolerované nezávislé, samofinancované „vzdělávací instituce“, kde se mladí lidé nemohou seznámovat, nosí oblečení jako před sto lety, pracují na zahradě nebo na poli a živí se směsí celozrnných obilovin, fazolí a zeleniny. Klademe důraz pouze na Bibli jako zdroj veškeré autority – kromě případů, kdy říkáme, že ji musíme interpretovat tak, jak ji pro nás vykládala Ellen Whiteová. Na jedné straně neuznáváme magisterium (učitelský úřad duchovních v církvi) a kritizujeme jej na papežství, ale když se objevují vnitrocírkevní boje o moc, tak nám připadá, jako by byla Generální konference nejvyšší Boží autoritou na zemi. Na jedné straně jsme byli hrdí na dokumentární film „Adventisté sedmého dne“, který nás popsal téměř výhradně z hlediska našeho zdraví a našeho vynikajícího systému nemocnic (kdo ten film viděl, mohl by si na jeho základě myslet, že všichni adventisté sedmého dne jsou pouze lékaři, zdravotní sestry nebo svěží osmdesátníci), ale kolik našich věřících je skálopevně přesvědčeno, že všechny ostatní lidi na světě bude rozčilovat to, že chodíme do modliteben v sobotu, a proto nás budou mučit

v suterénech římskokatolických kostelů? Jsme hrdí na to, že adventista je kaplanem v americkém Senátu, ale jsme přesvědčeni, že šelma podobná beránkovi už brzy vydá dekrety smrti proti nám. Na jedné straně jsme solidně založeni na vědě, když stavíme centrum s protonovým urychlovačem pro léčbu rakoviny, ale netolerovali bychom na naší univerzitě žádného profesora, který by měl pochybnosti, jestli prastaré geologické vrstvy s fosiliemi pocházejí z celosvětové potopy, která proběhla před několika tisíci lety. Na jedné straně předseda Generální konference Neal C. Wilson řekl v roce 1975, že „anti-katolicismus je jenom projev obecně rozšířených anti-papežských postojů mezi konzervativními protestantskými denominacemi v rané fázi 20. století a druhé části 19. století, a které, pokud se týče adventistů sedmého dne, skončily na smetišti historie“, na straně druhé rozhodně nemáte ten dojem, když posloucháte evangelizační kázání Waltera Veitha.

Když přijdete do modlitebny adventistů, můžete tam najít vzdělané univerzitní profesory, ale také lidi, co věří různým konspiračním teoriím. Najdete lidi, kteří se identifikují s adventisty sedmého dne, ale chystají se na bizarní přežití v horách nebo praktikují radikální extremismus ve věcech zdraví. Není těžké potkat lidi, co jsou skálopevně přesvědčeni, že jezuité se infiltrovali do nejvyšších úrovní vedení církve, že počet zemětřesení exponenciálně narůstá, že dinosauri (a možná i lidé tmavé pleti) byli výsledkem předpotopných genetických experimentů nebo že jiní křesťané mluvící jazyky anebo praktikující meditaci jsou pod vlivem satana...

Někdo, kdo nás nezná, by si mohl myslet, že jsem popisoval širokou církev, která prostě umožňuje svým členům rozmanitost ve věcech víry. Ale to není úplná pravda. Jsme totiž více shovívaví k paranoidnímu než k progresivnímu. Jsme více tolerantní v jednom směru než v jiném. Je méně pravděpodobné, že zpochybníme to, co nahání strach, než to, co je racionální. To, co jsem zde citoval, říkali v průběhu let kazatelé, ne nějakí pomatení laici, dokonce se to objevilo i v adventistickém tisku (i když možná ne v českém nebo slovenském).

To, že v církvi tomu tak je, není podle mne tragické. Je to daň za to, jak a kde jsme vznikli a že jsme

ještě stále mladá církev. Špatné je, že někteří z čtenářů si myslí, že je nebezpečné, že jsem toto vůbec zmínil. Naše výzva a vize je však v tom, jak je možné skloubit tyto různé typy lidí v jedné církvi. Jak skloubit v jedné církvi ono „zdravé jádro“ s tak trošinku „vyšínutou“ periferií. Pokud se nám to nepodaří, pak to bude přímo tragické pro naše přežití.

V roce 2013 jsi pozván jako řečník na Biblický týden v Českém sdružení. Co pro tebe osobně znamená Bible?

Bible je pro mě nástroj Božího zjevení, Boží slovo. Dovídáme se z ní, že Bůh se zjevil nejen v přírodě, v naší osobní zkušenosti, ale také v dějinách Božího lidu a v osobě, životě a působení Ježíše Krista. Tím, že je inspirovaná, najdeme v ní nejen základy biblického světonázoru, ale i to, co se nás Bůh snaží naučit. Ukazuje, v čem je problém současného světa, jaké je jeho řešení, jakou budoucnost pro nás Bůh chystá. Bible je jako katedrála. Ne všechna okna, sloupky, cihly jsou stejně důležité. Podstatné je však sledovat příběh Bible, niť, která spojuje začátek a konec a ukazuje, kam všechno pod Božím dohledem směřuje. Bible je pro mě jedinečným zdrojem moudrosti, inspirace a síly.

O čem budeš hovořit na Biblickém týdnu, k čemu bys potenciální návštěvníky rád pozval?

Nechce se mi věřit, že to budou už čtyři roky, co jsem byl na Biblickém týdnu Českého sdružení v roce 2009 a hovořil o příběhu Bible. Chtěl bych pokračovat v tomto tématu, protože tehdy jsem měl možnost pouze nastínit celkové směřování. Teď bych chtěl jít více do detailů a poukázat na to, jak jednotlivé věci spolu souvisejí, proč je to tak, jak to je.

Rád bych tedy pozval ty, kdo chtějí nad Biblí přemýšlet, jsou ochotni vidět nové souvislosti, poznat nepoznané, vidět z jiného úhlu, o čem je křesťanství a Bible. Věřím, že při společném studiu se všichni vzájemně obohatíme. A také ty, co to chtějí skloubit s prožitím příjemné dovolené na Vysočině v okolí Ždírcu nad Doubravou...

Těm, kteří ještě na Biblickém týdnu nebyli, bych doporučil, aby si přečetli moji knihu Velký příběh Bible, abych mohl navázat na to, co jsem už řekl,

Biblický týden Českého sdružení 2013

Termín: **21.–28. července 2013**

Host: **Daniel Duda** Téma: **Velký příběh Bible II**

Místo: Konferenční centrum Immanuel, Dlouhý u Ždírcce nad Doubravou

Info: www.biblickytyden.cz

a nemusel věci opakovat. Vydavatelství Luxpress také připravuje k Biblickému týdnu knihu Drama Písma od Craiga Bartholomewa a Michaela Gohena,

kteřá by měla být k dispozici na Biblickém týdnu anebo těsně před ním. Těším se na setkání s mnohými z vás.

DOKÁZAL BYS TOTÉŽ CO HENOCH?

Na blog připravuji články inspirované knihou Na úsvitu dějin od Ellen Whiteové. Po napsání je dávám manželce, aby v nich vychytala případné pravopisné chyby nebo mne upozornila, pokud má slova někde nedávají smysl a význam.

Jedna z kapitol je věnována Henochovi. Bible to ho o něm moc neříká. V knize Genesis je napsáno: „I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal“ (Gn 5,24). Když jsem tuto kapitolu dopsal, vytiskl jsem ji a dal Bohunce, aby ji ve vlaku cestou do práce prošla a opravila.

Večer, když mi ji vracela, říká: „Vlastíku, co myslíš, dokázal bys totéž co Henoch? Uměl bys opustit rodinu, přátele a vše, co tu máš? Kdyby ti Bůh nabídl, že tě už teď vezme k sobě, přijal bys takovou nabídku?“

V té chvíli jsem si uvědomil, že jsem tak nikdy neuvažoval. Vzpomněl jsem si ale na situaci, kdy mi lékařka naznačila, že mám zřejmě rakovinu kůže. Odebrala vzorek mé tkáně a poslala ho na histologické vyšetření. Pak jsem musel několik týdnů čekat na výsledek.

Při tom čekání mne napadlo, že mohu zemřít. Přemýšlel jsem o smrti. Zjistil jsem, že se nebojím smrti, ale toho, že by tu po mně zůstala manželka se dvěma malými kluky. Měl jsem obavy, jestli by to beze mne zvládla...

Henoch měl daleko více dětí. Biblická zpráva o něm říká: „Ve věku šedesáti pěti let zplodil Henoch Metušelacha. A chodil Henoch s Bohem po zplodění Metušelacha tři sta let a zplodil syny a dcery. Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let. I chodil Henoch s Bohem...“ (Gn 5,21–24).

Henoch měl daleko více dětí než já. Přesto na Boží nabídku odpověděl kladně. Nechal tu manželku i všechny děti a vydal se na dalekou cestu. Dnes žije u Božího trůnu a spolu s dalšími volá: „Dobrořečíme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a kterým byl, že ses chopil veliké moci, která ti náleží, a ujal ses vlády“ (Zj 11,17).

„Vlastíku, dokázal bys totéž co Henoch?“ K té otázce jsem se už musel několikrát vrátit. Ten večer jsem manželce neodpověděl. Asi bych nedokázal odpovědět ani dnes. Víím, co bych jako křesťan měl říct. Ale nevím, zda bych to dokázal. Henoch si s Bohem vybudoval za těch 365 let úžasný vztah vzájemné důvěry. Já s Bohem tak dlouho nechodím.

Má důvěra ještě není taková, abych dokázal říci ano. Možná právě proto po mně Bůh ještě něco takového nechtěl. Můj Bůh mne totiž zná lépe než já sebe. Nejlépe ví, co po mně může chtít. Dává mi jen takové nabídky a takové úkoly, na které má víra i důvěra stačí. I proto jej mám rád. I proto jej obdivuji.

VLASTÍK FÜRST, KAZATEL

„...LEBO MUŽ JE HLAVOU ŽENY...” (Ef 5,23)

Americký evanjelista Tony Mavrakos počas prednášok v Košiciach v roku 1992 spomínal, že keď kázal vo svojom zbore na tento text (Ef 5,21-33), prítomné sestry poslucháčky sa na neho mračili. Neviem presne, ako text vykladal, ale som presvedčený, že nie je dôvod na akékoľvek znepokojenie zo strany nežnejšej polovice členskej základne cirkvi. Kedysi nás na Teologickom seminári učili, že apoštol Pavol v tejto pasáži dáva radu mužom aj ženám presne podľa toho, v čom sú slabší – muži v tom, aby milovali svoje ženy a ženy zase v tom, aby sa dokázali podriadiť. Je zaujímavé, že mužom to treba pripomenúť až trikrát (5,25.28.33). (Možno aj to je málo:-) Na pochopenie celej pasáže je dôležitý verš 21, ktorý vraví, že „poddaní si máme byť vospolok v bázni Kristovej“. Hneď na začiatku Pavol hovorí, že ide o vzájomnú podriadenosť – muž je podriadený žene a žena mužovi. A muž má byť navyše podriadený ešte niekomu inému, má ešte jeden vzor – je podriadený Kristovi. A v tom je potvrdenie výkladového kľúča, ktorý Pavol stanovuje hneď na začiatku vo verši 21 o vzájomnej podriadenosti. Kristus tak miloval cirkev, že sa sám „dal“ svetu, aby ho zachránil (podriadil sa Otcovi i človeku). Podobne má muž milovať svoju ženu a podobne sa jej má „dať“ (podriaďovať sa jej). Ide o vzájomnú lásku a vzájomnú podriadenosť. Nedávno som počul od jedného brata typicky mužský výklad,

ako by v praxi mala vyzerat podriadenosť ženy podľa uvedeného textu. Ak sa napríklad pri výbere miesta spoločnej dovolenky manželia nevedia dohodnúť, nakoniec platí vždy rozhodnutie manžela. Možno podobná interpretácia pohladí mužského ego, ale v každom prípade je vzdialená skutočnému významu a hĺbke Pavlových slov. Ak uplatníme princíp vzájomnej podriadenosti, potom by obom manželom malo záležať na tom, aby cestovali tam, kam si to želá ich partner („chcem ísť tam, kam chceš ísť ty“). Tento princíp by nemal zostať len základným textom v svadobných kázaniach, prevzatým z knihy Rút, ktorým táto skvelá žena, Dávidova prababička, odpovedá svokre na prosbu, aby sa vrátila k rodine v Moábsku (Rút 1,16). Mal by fungovať dlhšie než niekoľko zamilovaných dní. Akýkoľvek pokus muža na základe tohto textu šéfovať manželke a hľadať biblické opodstatnenie autority nad vlastnou ženou odporuje duchu a širšiemu kontextu uvedenej pasáže. Milovať znamená podľa Kristovho vzoru slúžiť, pomáhať, obetovať sa, vyjsť v ústrety, a dokonca podriaďovať sa. Ak muž takto miluje svoju manželku, neverím, že by existoval dôvod na to, aby sa mračila...

MIKULÁŠ PAVLÍK,

PREDSEDA ČESKO-SLOVENSKEJ ÚNIE

MANŽELSTVÍ JAKO JEDNO „VELKÉ TAJEMSTVÍ“ (Ef 5,31.32)

Podle řecké mytologie jsme my lidé měli původně čtyři ruce, čtyři nohy a jednu hlavu se dvěma obličejí. Protože se nejvyšší řecký bůh Zeus bál, že by autorita bohů mohla být těmito bytostmi ohrožena, rozhodl se tyto lidi rozpůlit ve dvě. Odsoudil nás tak k tomu, abychom hledali svou druhou polovinu, od které jsme byli odděleni – naši ztracenou „sprízněnou duši“. Kupodivu dnes mnoho

lidí staví svou naději manželského štěstí na tomto předpokladu.

Manžeství – ano nebo ne?

Manžeství – ano nebo ne? A proč? V celých dějinách lidstva bylo manželství středem lidského života. A i když se počet lidí v manželství v naší společnosti snížil, procento těch, kteří doufají, že

Vztah muže a ženy je prostorem, ve kterém se rozhoduje o životě většiny lidí. Buď muž a žena najdou v tomto vztahu cestu k sobě, k Bohu i bližním, nebo zůstanou nedospělí a jejich vztah umře...

NEZNÁMÝ AUTOR

se vezmou, vůbec neklesl. Touha po manželství je v nás hluboce zakořeněna.

Jenže spousta mladých mužů se nechce oženit, dokud nenajdou někoho, kdo je s nimi velmi kompatibilní – kdo je bude sexuálně přitahovat a nebude se je snažit měnit. Hledají někoho, kdo se bude hodit do jejich života a bude je milovat, aniž by museli na sobě pracovat. Mladé ženy nejsou nijak pozadu. Jejich nároky jsou rovněž přehnané. Chtějí manžela, se kterým budou emočně i sexuálně spokojeny a jenž jim umožní, aby „byly samy sebou“. Snad nikdy v historii nebyla společnost naplněna takovými idealistickými představami o tom, jak by měl vypadat manžel/manželka.

Když spolu chodili, tak se Zuzce na Tondovi líbilo, jakou má schopnost soustředit se a dotáhnout věci do konce. Dnes, když jsou manželé, ji dovádí k šílenství skutečnost, že je workoholikem a je neustále pryč. Tomáš obdivoval na Jitce, že je schopna navázat přátelství téměř s kýmkoli. Nyní, když jsou svoji, ho frustruje, že se věnuje více svým přátelům než jemu. Když spolu chodili, obdivovala Andrea na Markovi jeho neuvěřitelný smysl pro humor. Nyní jí coby manželku dráždí jeho věčné žvanění, neumí ta ústa zavřít.

„Kompatibilita“ mezi dvěma lidmi, která je podsovaná různými filmy i časopisy, působí jako mor. Jde jen o to najít spřízněný protějšek, se kterým budete šťastní. Zaznívají věty jako: *Chci se rozvést. Asi jsem se zmyšlil, to není ta pravá. Nebo: V létě se vdávám, protože ho miluju. Pokud se však věci změní, rozvedu se bez váhání.* Rozvodovost se během posledních desetiletí zdvojnásobila a rozvod se pomalu ale jistě stává normou.

Lidé řeší dilema, kdy buď budou svobodní a osamocení, nebo ženatí a frustrovaní. Díky tomu často

směřují k něčemu mezi manželstvím a příležitostmi k sexu – mají sexuálního partnera/partnerku, možná spolu i žijí. *Vždyť žít spolu před manželstvím může zlepšit šanci na dobrou volbu manželství, jestli jste kompatibilní – jestli je „chemie“ mezi vámi dostatečně silná. Opravdu?*

Ovlivnění pornografickým průmyslem mohou muži odkládat svatbu se svou nynější partnerkou v naději, že nakonec přece jen najdou kombinaci spřízněné duše a krásy k pohledání. Vskrytu frustrované ženy zase žijí s vnitřním podezřením, že stejně nikdy nenaleznou tu správnou osobu. Stále více lidí odkládá svatbu a přehlíží skvělé potenciální protějšky, protože nejsou „dost dobří“. Život jde dál a my se například dozvídáme, že více než polovina prvorozených dětí se u nás rodí mimo manželství...

Manželství bývalo veřejnou institucí pro obecné dobro, nyní je soukromou dohodou k uspokojení jednotlivců. Dřívější náhledy na manželství jsou považovány za zastaralé, zatímco nové vnímání má „osvobozovat“. Skutečně? Žel nás nechává v pasti mezi nerealistickými touhami a panickou hrůzou z manželství.

Co jsme o manželství možná nevěděli

Byla to asi nejkrásnější svatba všech dob. Přírodní síň byla naplněna nádhernými květinami a rozkošnou vůní. Konala se v pátek a svědkem byla pouze zvěř pozorující dění zpovzdálí. Matrikář, oddávající a rodič byla jedna a tatáž osoba. Snoubenci se znali chvilku – možná hodinu, možná méně. Ženich se krátce před tím probral z narkózy po chirurgickém zákroku a nemohl věřit svým očím. Jen s poetickým přidechem pronesl: *„Vždyť ona je přesně to, co hledám. Bytost stvořená z mého těla. Nazvu ji (mu)ženou, neboť vzešla z muže, a bude mou společnicí“* (Gn 2,23; SNC).

Nevíme, jaká tam zněla hudba, ale víme, že ženich i nevěsta byli nazí – ale tenkrát to vůbec nikoho netrápilo. Byla to první svatba v dějinách.

V souvislosti s ní je zaznamenán prastarý text z ráje: *„Proto muž opustí svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a budou jedno tělo“* (Gn 2,24). Zřejmě tuto větu vyslovil iniciátor manželství, sám Bůh. Adam si později tento výrok přebíral po svém,

když se od Boha (svého Otce/Matky) odvrátil a následoval svou ženu. V důsledku toho se „nahota“ stala problémem – a s ní i manželství. Proč?

Manželství totiž člověka obnažuje. Je nejzranitelnějším vztahem, který existuje. V něm jsme vystaveni druhé osobě takové, jací opravdu jsme. V manželství se projevují všechny naše vzájemné odlišnosti a rozdílnosti. A díky pádu do hříchu nám to dělá velké problémy. Nedokonalost druhé strany je záhy příliš velké sousto, zatímco své vlastní nedostatky přiznáváme neradi. Je nám nepřijemně, když nám je někdo připomíná.

Necháme se proto raději unášet „vznešeným“ ideálem romantické dokonalosti, jehož dopad je kontraproduktivní, přináší frustraci, zklamání, rezignaci. Mnozí pak nejsou ochotni bojovat ani dělat kompromisy. Když jejich očekávání není naplněno, z manželství utíkají. Možná i do manželství je přivedla snaha utéci sami před sebou, možná chtěli zamaskovat, kým ve skutečnosti jsou. Očekávali, že v manželství budou vypadat lépe. Nikoli že manželství odhalí jejich slabé stránky. Existuje nějaká cesta z této pastí?

Manželství jako jedno „velké tajemství“

Pavel v dopise Efezským líčí, jak vnímá manželství sám Bůh a co od něj očekává. Vrací se ke klíčovému textu z ráje a dodává, že se jedná o velké tajemství. Tajemství ve smyslu úžasného, ale často přehlíženého principu, který Bůh zjevil už na počátku. O jaký princip se jedná? Slovy Pavla: „*Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev*“ (Ef 5,32).

„Už jste někdy slyšeli o normálním člověku, který nenávidí své vlastní tělo? Lidé sytí a pečují o svá vlastní těla stejně jako Kristus o svou církev, protože církev je jeho tělem; je to jeho lidská přítomnost ve světě. Protože my jsme součástí Kristova těla, měli bychom pečovat o sebe navzájem tak, jak pečujeme o svá vlastní těla. Manžel by měl opustit svého otce a matku kvůli své manželce, kterou si zamiluje, jako by byla součástí jeho samotného. Tak budou jedno tělo. Tento svazek srdce, mysli a ducha je v mnoha ohledech tajemstvím. Mluvím nejen o vztahu

muže k ženě, mluvím o Kristově vztahu k církvi“ (Ef 5,29–32, Clear Word).

Je tedy možné text z ráje vztahovat i na Krista? *Boží Syn opustil svého Otce-Matku a stal se jedno se svou církví. Ježíš opustil svého Otce, aby miloval svou ženu – církev – jako své tělo.* Jako by Pavel chtěl říci, že když Bůh přišel s původním manželstvím lidí v ráji, už měl na mysli Krista a církev. Je tedy zřejmé, že jedním z Božích velkých záměrů manželství bylo navždy zobrazit vztah mezi Kristem a jeho vykoupenými lidmi!

Když Ježíš opustil svého Otce a přišel na zem milovat svou nevěstu (církev), nepřišel si užívat ani uspokojovat svůj chtíč. Odešel z domova, vzdal se svého božství a vzal na sebe naše lidství – stal se jedním z nás – a přišel dát sám sebe. Miloval nás (svou nevěstu) tak, že se pro nás obětoval. Miloval nás ne bezhlavě, ne slepě, ale cíleně. Vědomě směřoval ke kříži a zaplatil cenu za hřích, smazal vinu a odsouzení, abychom s ním mohli být opět spojeni (Ř 6,5) a mohli vzít na sebe jeho přirozenost (2Pt 1,4). Když Ježíš vstupoval do manželství se svou nevěstou, vzdal se své slávy, moci a stal

se služebníkem. Zemřel svým vlastním zájmem a místo nich se zaměřil na naše potřeby a zájmy (Ř 15,1–3). Co tím Ježíš ztratil? Paradoxně nic, naopak, získal svou nevěstu a slávu s mocí dostal zpět.

Tajemství manželství je nám odhaleno evangeliem. A dobrou zprávu o Ježíši demonstruje manželství. Evangelium nám pomáhá pochopit manželství a manželství nám pomáhá pochopit evangelium. Manželství je hlavním nástrojem k tomu, aby evangelium měnilo naše srdce i náš život.

Ježíš může naplnit naše srdce Boží láskou, abychom zvládali milovat i tehdy, když nás manžel/manželka nezvládá milovat tak, jak by měl/a. Dává nám svobodu vidět hříchy a nedostatky druhé strany bez obalu, mluvit o nich, ale přesto milovat a přijímat svou druhou polovinu na sto procent, a naopak. Těžké doby v manželství stejně jako krásné chvíle nás vedou k tomu, abychom zakusili více Boží proměňující lásky.

Manželství vyžaduje velké úsilí

Lidé mají tendenci nechat si vtisknout „moderní“ představu o manželství, o manželovi/manželce a o lásce obecně. Tato představa, kterou si zafixovali, pak jejich manželství škodí. Problémy nejsou výsledkem dysfunkčního manželství, nejsou chybou osoby, kterou jsme si vzali. Problémy mají svůj kořen v našem postoji k manželství.

Pokud jsme například přesvědčeni, že náš manžel/manželka je s námi, abychom vypadali lépe, místo abychom vnímali, že je s námi, aby nám nastavil/a zrcadlo a pomohl/a vidět, kým opravdu jsme, budeme považovat své manželství za omyl pokaždé, když bude odhalena nějaká naše chyba.

Chybné uvažování přináší vždy špatné výsledky. Kdykoli se očekávání liší od každodenní zkušenosti, dostáváme se do emočního tlaku. Děje se tak například, pokud se domníváme, že nám manželství má dát štěstí a lásku, místo aby nás učilo milovat se navzájem a čelit těm nejodpornějším stránkám sama sebe. Manželství nás samo o sobě nezlepší, může nám však pomoci se rozvíjet.

Manželství je nádherné, ale náročné. Je plné radosti a síly – a taky krve, potu a slz, pokořujících porážek a vyčerpávajících vítězství. Žádné manželství se

nedá popsat jako pohádka, která se stala skutečností, ne, není procházkou růžovým sadem. Manželství od nás hodně vyžaduje, ale ještě víc nám může dát.

Četné výzkumy potvrzují, že manželství přináší do života mnohonásobný užitek. Lidé v manželství vykazují vyšší stupeň spokojenosti se svými životy než svobodní, rozvedení nebo ti, kteří žijí na „psí knížku“. Děti, které vyrostou v manželských rodinách s oběma rodiči, jsou na tom lépe než ty, které nemají takovou příležitost. Vyrůstat v úplné rodině a žít v manželství posiluje kvalitu lidského života.

Manželství však představuje tolik práce, že nevíme kde začít. Proč tedy nezačít tím, co Pavel opakovane říká mužům – aby milovali svou ženu tak, jako Kristus miloval svou církev (Ef 5,25.28.33)? Jako by Pavel chtěl říci: *Dělejte pro svou manželku to, co Ježíš udělal pro vás, a zbytek se poddá.* Taková láska nepřichází sama od sebe. Podobně jako se nerodí profesionální sportovci, byť mají sebevětší talent. Aby mohli dosáhnout dobrých výsledků, musí podstoupit disciplínu a hodně na sobě pracovat. Tak i manželství vyžaduje velké úsilí. Naše povaha je plná defektů a je absurdní očekávat, že život v lásce a harmonii s jinou lidskou bytostí bude snadný.

Bible nikde neříká, že máme nalézt tu správnou osobu, kterou Bůh pro nás vybral. Naopak, učí nás, jak žít dobře s člověkem, kterého jsme si vybrali. Filmy, písně, romány a televizní pořady nám často vštěpují myšlenku, že pravá láska přichází sama, když se setkáme s tou pravou osobou. Výsledkem takové perspektivy je zoufalství a rozvody. Úspěšné manželství však není výsledkem toho, že jsme si vzali tu správnou osobu, ale toho, že děláme správné věci a za své rozhodnutí jsme ochotni nést zodpovědnost.

PETR ČINČALA

Použitá literatura

Mark Gungor, *Laugh Your Way to a Better Marriage*, Atria Books, 2008
 Timothy Kellner, *The Meaning of Marriage*, Dutton Adult, 2011

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ 2013

Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni. (Žd 13,4)

Tak jako každý rok v tomto čase vás chceme pozvat na krásnou rodinnou dovolenou, jež vás jistě obohatí. Zúčastněte se spolu od **14. do 21. července 2013** letního semináře „**Manželská setkání**“, který je určen pro manželské páry.

Vedle programu pro rodiče (témata se budou týkat křesťanského manželství, krize manželství, zdravého sebevědomí, odpuštění, rozdílů mezi mužem a ženou, základů komunikace, naplňování potřeb manželů, vyjadřování pocitů, sexuality...) skvěle naplněného krátkými přednáškami, bohatou komunikací ve skupinkách a především v samotných párech, je zajištěn i program pro naše děti. Vrcholem je velmi obohacující sobota.

Sejdeme se znovu v Orlických horách, na pomezí Čech a Moravy, v rekreačním středisku Atlas v obci Čenkovice (www.atlasreal.cz). Ubytování je ve zděné budově a v běžných čtyřlůžkových chatkách. Stravování je zajištěno ve společné jídelně.

Více informací (**včetně čísla účtů pro platbu záloh**) se dozvíte a **přihlášky** získáte v oběžníku u sborového vedoucího křesťanského domova a dále na internetových stránkách Českého sdružení – Křesťanský domov – Manželská setkání: <http://ceskesdruzeni.cz/>. Mimo informací jsou zde také **prezentace, pozvánka** i **přihláška** v elektronické podobě, které bychom dali přednost před tištěnou. Dále můžete volat na telefonní číslo 739 345 676.

Přihlášky (po stažení elektronické verze z internetu) **prosím zasílejte do poloviny března na e-mail: ejem@seznam.cz** (pokud nemáte e-mail, pak poštou na adresu: Jan Ejem, B. Němcové 830, 542 32 Úpice).

Ceny jsou opět velmi příznivé a najdete je na webových stránkách.

Abychom se vyhnuli zbytečným organizačním problémům, prosíme vás, abyste v případě zájmu posílali svoje přihlášky a zálohy ve výši nejméně 60 % do poloviny dubna 2013. Po zkušenostech z minulých let upozorňujeme, že jen včasné přihlášení a zaplacení zálohy vám zajistí vaši účast. Dříve přihlášení účastníci mají také větší možnost vybrat si typ ubytování (budova, srub, chatka).

NA SETKÁNÍ S VÁMI SE TĚŠÍ EJEMOVI A CELÝ TÝM MANŽELSKÝCH SETKÁNÍ

Víkend pro manželské páry a tentokrát i pro jednotlivce

Po podzimním tematickém setkání, jež mělo název Uzdravení rodových kořenů, vás zveme do Krkonoš na téma **Sebe přijetí a zdravé sebevědomí**.

Zabývat se budeme tím, jak se utváří naše sebevědomí, mapováním vlastního života, pohledem do nitra osobnosti, budováním vědomí skutečné vlastní hodnoty, souvislostmi s naším partnerstvím a rodčovstvím atd.

Během víkendu bude program nejen přednáškový, ale také interaktivní, zážitkový, společenský a odpočinkový. Prožijeme setkání ve skupině, ale bude také prostor pro společenství s naším Bohem i v soukromí mezi sebou navzájem. Z řady důvodů chceme vaši přihlášku podmínit účastí na celém programu již od jeho začátku. Dále chceme doporučit, abyste svoje děti předali do péče prarodičů nebo ochotných tet (pokud to však nebude možné, prosím, zavolejte a zkusíme se individuálně dohodnout).

Sejdeme se v nádherném prostředí Krkonoš v penzionu „Lesní zátiší“ na Benecku (<http://www.penzionlesnizatisi.cz/>) – asi 200 m od hlavní silnice na tahu Jilemnice – Benecko – Vrchlabí. Příjezd je v pátek

Manželé, kteří se milují, řeknou si tisíc věcí, aniž promluví. (české přísloví)

V dobrém manželství je třeba umět udělat z repríz premiéry. (J. L. Barrault)

Manželství činí trvalým charakter, nikoli tělesná krása. (P. Syrus)

Manželství je něco, na čem se musí stále pracovat, co není nikdy hotovo. (A. Maurois)

5. dubna na večeri od 18 hodin, program začíná společným zahájením v 19.30. Ukončení plánujeme nedělním obědem.

Strava je součástí cen a bude zajištěna po celou dobu pobytu. Základní cena činí 395 Kč/osobu/den (tzn. 1580 Kč/víkend/pár). Manželské páry z Českého sdružení mohou využít dotaci a zaplatit pouze 245 Kč/osobu/den (tzn. 980 Kč/víkend/pár). Vaši volbu uveďte do přihlášky dostupné na internetu.

Manželské páry z Moravskoslezského sdružení se mohou informovat o možné účasti a dotované ceně na telefonu 739 345 676.

Získat další informace a stáhnout si pozvánku můžete na adrese: <http://ceskesdruzeni.cz/krestansky-domov/manzelsky-vikend/mv-szs/>. Zde si stáhněte k vyplnění i přihlášku v elektronické podobě, které dáme přednost před zasláním poštou.

Prosíme, hlase se v případě zájmu pokud možno ihned (zjednodušíte nám organizaci – v případě vyššího zájmu si zajistíte účast), nejpozději však do 31. března na e-mailové adrese [Ejem@seznam.cz](mailto: Ejem@seznam.cz) (popř. poštou na adresu Ejemovi, B. Němcové 830, 542 32 Úpice).

VÍKENDEM VÁS BUDOU PROVÁZET A TĚŠÍ SE NA VÁS MANŽELÉ EJEMOVI A TOMÁŠKOVI

Ohlédnutí za minulým manželským víkendem o sebevědomí

Na víkendová manželská setkání jsme jeli plni očekávání a i tentokrát ho pobyt dalece předčil. Ubytování v nádherném horském prostředí. Čisté, prostorné a pohodlné pokoje a jídlo naprosto vynikající.

Chci poděkovat za aktuální téma a za odborně propracované přednášky podané lidským, záživným a laickým srozumitelným způsobem. Skupinky byly opět úžasné – máme zase o pár přátel víc.

Manželská setkání nám velmi pomáhají na cestě za lepším manželstvím, rodičovstvím a vlastně na cestě za hodnotnějším životem. Víkend o sebevědomí mi znovu pomohl přiblížit se Bohu a poprvé v životě pochopit, jak moc pro něho znamenám.

Ještě jednou vřelě díky manželům Ejemovým a Tomáškovým. Moc se těšíme na letní týdenní pobyt v Čenkovících.

GARDOŇOVI

O UŽÍVÁNÍ A ZNEUŽÍVÁNÍ A TAKÉ TROCHU O NÁS

Léčebné užívání konopí

K napsání tohoto článku mne inspirovaly opakované dotazy našich členů – většinou rodinných příslušníků nádorově nemocných lidí – na léčebné užívání konopí. Přes lékařskou péči hle-

dáme pomoc i v alternativních metodách – pochopitelně, tonoucí se stébla chytá. Reklam na internetu se najde dost a navíc máme v republice neuvěřitelně silné lobbistické hnutí za legalizaci marihuany. Obyvatelé České republiky obsazují

přední místa žebříčku užívání návykových látek, včetně alkoholu. Jsme největším evropským producentem mnohdy toxické (díků ilegálnímu způsobu pěstování) marihuany. Pěstování konopí mimo povolené osevní plochy u nás není dovoleno, a tak je snaha tento zákon prolomit a marihuanu jako „měkkou“ drogu legalizovat, její používání dát na roveň tabáku nebo alkoholu.

Po dlouhých debatách (i legislativních) byl v dubnu 2011 Státním ústavem pro kontrolu léčiv (SÚKL) registrován léčivý přípravek s obsahem delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC) a kanabidiolu (CBD) – dále „kanabinoidy“, určený ke zlepšení projevů způsobených roztroušenou sklerózou. Prodejci deklarují účinnost i na zmírnění nádorových bolestí a zlepšení chuti k jídlu, ve světě je používán i ke zmírnění potíží při onemocnění AIDS (neléčí, ale mění příznaky a vnímání reality). Nesmí být použit u mladistvých, není volně prodejný (musí předepsat lékař na zvláštním druhu receptu) a není hrazen z veřejného zdravotního pojištění. Jeho cena je však vysoká.

Jaký je mechanismus účinku?

Bylo zjištěno, že v našem těle jsou přítomny kanabinoidní receptory, a to převážně na nervových zakončeních, kde hrají důležitou roli při zpětné regulaci synaptických funkcí.

THC působení endokanabinoidů imituje a tak vede ke změnám v účinku nervových přenašečů (neurotransmitterů). To má vliv mimo jiné na snížení svalového napětí – uvolňuje ztuhlost končetin a snižuje frekvenci křečových stavů. Existuje ale značný stupeň variability působení na jednotlivé uživatele. Navíc kanabinoidy jsou vysoce lipofilní, tj. jsou rychle vstřebávány a ukládány do

tělesného tuku, odkud se jen pomalu vylučují. (Tím se také mohou dostávat i do mateřského mléka, kde se při opakovaném podávání koncentrují a mohou ovlivnit tempo růstu kojených dětí.) V těle jsou tyto látky odbourávány v játrech, především enzymovým systémem cytochromu P 450 (což znamená velké riziko interakcí s jinými látkami), a jednotlivé metabolity můžeme zjistit v lidské plazmě a moči (testace v moči se užívají i k průkazu návykového užívání).

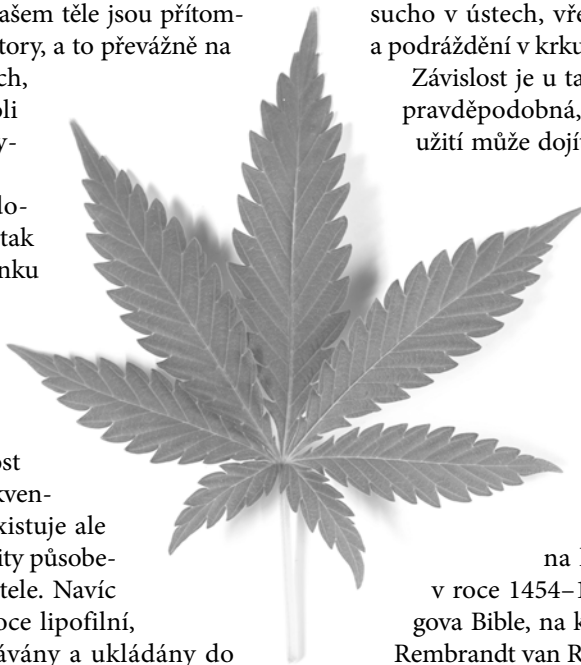
Každá látka, která se dostává do organismu, může mít nežádoucí účinky a mají je i kanabinoidy. Jsou to poruchy metabolismu a výživy – nechutenství, ale i zvýšená chuť k jídlu; psychiatrické poruchy – změny nálady, deprese, dezorientace, vzácně i halucinace, iluze až paranoia a sebevražedné myšlenky; poruchy nervového systému – častá je závrať, poruchy rovnováhy, poruchy pozornosti, výslovnosti, paměti, apatie a spavost, ale i pocit neklidu a opilosti. Poruchy oka – rozmazané vidění (kanabinoidy snižují nitrooční tlak), poruchy srdeční činnosti – bušení srdce, zvýšení, ale i snížení krevního tlaku, poruchy v oblasti zažívání – zácpa, průjem, sucho v ústech, vředy v dutině ústí, kašel a podráždění v krku.

Závislost je u tak těžce nemocných nepravděpodobná, ale k intoxikaci a zneužití může dojít. Představy o domácím

pěstování jsou na-prosto nerelevantní, zpracovávání drogy v lékárně je nepřipustné.

Konopí

Konopí je významná užitková textilní rostlina. Používá se na výrobu pevných plátén a lodních lan, na konopném papíru byla v roce 1454–1455 tištěna Gutenbergova Bible, na konopné plátno maloval Rembrandt van Rijn. Semena se využívají

na výrobu konopného oleje, barev a laků. Ale i konopí pěstované v našich klimatických podmínkách obsahuje účinné psychotropní (ovlivňující nervovou soustavu) kanabinoidní látky, což vyvolává problémy – možnost zneužívání.

Marihuana a její zneužívání

Marihuana se připravuje z vysušených listů a květů upravovaných speciálním fermentačním procesem. Často obsahuje i příměs nezralých semen. Konzumuje se kouřením, žvýkáním, přimísením do pokrmů či užíváním odvarů, kde je obsah účinných látek velmi proměnlivý. Hašiš je pryskyřice z rostliny, hašišový olej je koncentrovaná forma pryskyřice.

Kouření marihuany je spojeno se zvýšeným rizikem vzniku zhoubných nádorů nebo náhlé srdeční příhody. Tradovaný názor, že látky z konopí by mohly být účinné při léčbě diabetické polyneuropatie (nezánětlivé onemocnění více nervů), není podložený. Slepě kontrolované studie neprokázaly vyšší efektivitu konopného extraktu proti placebu.

Zneužívání marihuany je spojeno s vyšším rizikem psychotických stavů, porušuje schopnost koordinace, myšlení a soustředěné činnosti, zájem o společnost a vztahy. Snižuje odolnost organismu v důsledku poklesu imunoglobulinu G, je rizikovým faktorem u nemocných s onemocněním jater.

Současný postoj společnosti – i pedagogů v případě mladistvých – je k užívání marihuany poměrně laxní („nu co, dříve jsme jezdili na mejdan s flaškou, nyní s marjánkou“), a tak se k legalizaci této drogy lidé přiklání celkem snadno. Na riziko zdravotních i společenských škod způsobených návykovými látkami jsme si jaksí zvykli, a tak je většinou podceňováno.

Existuje mnoho způsobů, jak snížit lidské utrpení bez překračování zákonných mezí

Připomínáme si 150 let „zdravotní reformy“. O co vlastně šlo? Krátce po ustanovení Církve adventistů sedmého dne v roce 1863 měla její spoluzakladatelka Ellen Whiteová první velké vidění

od Boha, které ukázalo na důležitost ochrany zdraví. Bylo to převratné poselství v protikladu k dřívějším náboženským tvrzením, že na životě vezdejší nezáleží, a v kontextu velmi problematických léčebných praxí v tehdejší společnosti.

V roce 1864 vyšla první publikace s důrazem na zdraví jako duchovní úkol (Spiritual Gifts). Rok poté, při druhém velkém vidění, byla zdůrazněna potřeba jedince přijmout odpovědnost za svůj způsob života, který se do zdravotního stavu člověka promítá. V roce 1866 vyšla první publikace autorizovaná Generální konferencí (The Health Reformer) a byly iniciovány plány na vytvoření zdravotních institucí. Již v roce 1885 bylo Battle Creek Sanitarium pod vedením J. H. Kelloga považováno za nejlepší a největší institut toho druhu na světě.

Byl položen větší důraz na prevenci než na užívání mnohdy problematických léků, na zdravý způsob života a povinnost každého rozumně o sebe pečovat, zotavit se z přepracování a přetížení mysli. V době, kdy se věřilo, že člověk musí jíst maso, aby měl sílu k práci, bylo prohlášení o tom, že vegetariánská strava je pro tělo dostačující, velmi neobvyklé. V situaci mnoha imigrantů – dělníků, kteří šli z práce do hospody a kterým konzumace alkoholu nejen podlamovala zdraví, ale také přinášela mnoha rodinám velké utrpení – byl příklon k úplné abstinenci rozumný a pochopitelný. Byli jsme schopni jít proti proudu...

Situace naší společnosti s projevy nezdravého způsobu života, včetně návykového chování, je analogická. Nenechme se strhnout módními proudy, extrémny v názorech ani politickými trendy. Ošetřující lékař nese plnou odpovědnost za použití toho či onoho léčebného prostředku. Jeho povinností je pomáhat nemocnému a existuje mnoho způsobů, jak snížit lidské utrpení bez překračování zákonných mezí. Nebojme se s lékařem o svých potřebách a o potřebách svých blízkých komunikovat.

JANA KRYNSKÁ,
LÉKAŘKA

PATHFINDER

■ PŘÍLOHA ČASOPISU ADVENT

■ BŘEZEN 2013

■ Č. 3

Vítejte na stránkách Klubu Pathfinder

Naše organizace se zaměřuje na volnočasové aktivity dětí a mládeže. Zde se dozvíte o historii, posílání a cílech...

[Více zde](#)

Činnost Klubu Pathfinder

Pořádáme mnoho víkendových akcí, výprav za poznáním, sportovních nebo uměleckých setkání, letních táborů a camporee.

[Více zde](#)

Přidej se k nám

Na území našeho státu funguje téměř sto oddílů. Najdi si ten nejbližší!

[Více zde](#)

aktuality

Organizace školního roku + státní svátky

20.01.2013

pro plánování akcí, prázdnin... - najdete ve sloupceku Důležité

Kalendář akcí ČS KP 2013 ke stažení

20.01.2013

k dispozici...

...více zde

Stezka písmáků 2013

20.01.2013

akce

Liberecká Vločička

25.01.2013 - 27.01.2013

ČS - Děti (7-15)

Liberecká Vločička je tu opět pro Vás. Letos již po sedmácté budeme soutěžit z Biblických znalostí i v různých aktivitách na sněhu. [Více zde](#)

Tech Vikend

22.02.2013 - 24.02.2013

Jižní křiž - Děti (7-15)

...více zde

Yúřtovský kurz I.

22.03.2013 - 24.03.2013

ČS - vedoucí (18-25)

důležité

Čestný titul MŠMT pro Klub Pathfinder

Klub Pathfinder, o.s. získal již podruhé čestný titul **Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží**. Titul je udělen na období let 2011 - 2015. [Více zde](#)

Fakturační údaje Klubu Pathfinder

Klub Pathfinder, Londýnská 30, Praha 2, 120 00

IČ: 62939211

číslo účtu: 2400101213/2010

 Fio banka

Bible

TTT – TVRDÝ TÁBOROVÝ TRÉNINK, 3. ETAPA

Jsem z vás, milí kamarádi a kamarádky, tak trochu zklamaný. Očekával jsem nezvladatelný nával zpráv o vašem aktivním zapojení do předtáborového tréninku, a zatím se ozvalo jenom pár jedinců. Věřím, vzhledem k tomu, že se můžete zapojovat průběžně a již vypsané úkoly můžete plnit i zpětně, že v účasti na TTT počet statečných účastníků určitě vzroste.

V neposlední řadě chci apelovat na vás – dospělé vedoucí, tatínky a starší sourozence, kteří časopis Advent asi čtete víc než vaši mladší svěřenci, abyste pro ně podmínky ke splnění vytvářeli. Bez vás to ani fungovat nemůže. Konkrétní námět k činnosti máte daný; a teď už to chce jen vyčlenit některou neděli pro výpravu s dětmi. Nevadí, že nemáte početný oddíl, na výpravu do přírody můžete vyrazit byť jen s jedním nadšeným chlapcem či děvčetem a vám to taky pomůže „vyvětrat“ hlavu od každodenních starostí!

Když píšu tyto řádky, je venku země ještě pokrytá zimní, bílou „peřinou“. Právě jsme se vrátili z oddílové výpravy „K PÓLU NEDOSTUPNOSTI“ a ještě mě brní prsty prokřehlé od mrazu. Už se těším na čas, kdy toto budete číst. To už se bude příroda pomalu probouzet ze zimního spánku... A to také bude příležitost k předjarní pátrací výpravě v rámci TTT.

sněhovou břečkou, blátem rostlinky vstříc teplým slunce si na výpravu mobil nebo nově rašících „poslů jara“. Pak je MMSkou nebo e-mailem pošlete do naší redakce (**777 014 343, jerry.slosarek@gmail.com**) a nezapomeňte poslat i fotku všech, kteří se výpravy zúčastnili.

Vaším novým úkolem je podniknutí pátrací výpravy, při které máte najít nejranější nové projevy Boží životodárné moci.

Měsíc březen bývá časem jarních plískanic, kdy „slabší jedinci lezou za kamna“, ale pro pathfindery je to příležitost na vlastní oči vidět nezadržitelnou sílu života, která protlačí ledem, i udusanou půdou křehké nečným paprskům. Vezměte foták a pořídte pár snímků

Zdůrazňuji, že se na výpravu můžete vydat nejen s oddílem, nýbrž i jako jednotlivci v doprovodu někoho z dospělých. Snímky je totiž nutné pořídit v „divočině“ volné přírody, nikoli na mamčině či sousedově zahrádce za humny vašeho domova. K fotkám přiložte i popis místa a datum jejich pořízení. Nejzajímavější snímky uveřejníme.

Jerry

NOVÍ SOUTĚŽÍCÍ

Oddíl č. 138 „Majáci“
Valašské Klobouky

ROZHOVOR S JOŽKOM PLACHÝM

Aké sú tvoje plány do budúcnosti v Klube Pathfinder? (Na čo sa chceš najviac zamerať, čo chceš zmeniť, čo ponechať a ďalej rozvíjať?) Máš nejaký odkaz pre deti?

Súčasný stav oddielov KP na Slovensku

Aktivity Klubu Pathfinder zásadne ovplyvňujú 2 skutočnosti:

1. Doteraz zabehnutý chod aktivít KP
2. Požiadavky grantového programu ADAM 1 z MŠSR, ktoré musíme realizovať

Zabehnutý chod aktivít KP je dobre nastavený. Vychádza z niekoľko-ročnej praxe vývoja a fungovania KP na Slovensku a z možností členov výboru KP. Pokrýva najnutnejšie aktivity, potrebné pre fungovanie OZKP. Požiadavky programu ADAM 1 sú dané a my nemôžeme v trojročnom cykle trvania programu urobiť v plánoch KP zásadné zmeny, ktoré by sa nezhodovali s požiadavkami grantu MŠ – iba zmeny, ktoré budú v súlade s danými cieľmi grantu.

V roku 2011 sme v KP mali ideu založenú na potrebe výrazne u mladých ľudí zlepšiť vzťah s Ježišom Kristom a pomôcť im nájsť si svoje miesto služby (sebarealizácie).

Správne prežívané kresťanstvo sme chceli dosiahnuť pomocou novovytvoreného a prebiehajúceho programu s názvom Áčko. O tento dlhodobý „program“ majú mladí ľudia záujem, čo ma veľmi teší, a som vďačný Bohu aj mladým ľuďom, že sa zapojili. Vnímam, že Ježiš nás naozaj vedie v prípravách aj realizácii. Zameranie Áčka je pre každého mladého človeka, ktorý má záujem o budovanie hlbokého osobného vzťahu s Bohom a o svoju užitočnosť pre druhých. Áčko teda ide v duchovnej oblasti rovnakým smerom, akým bol doteraz zameraný Klub Pathfinder.

To, čo sa nám týmto programom nedarí dosiahnuť, je myšlienka, že do Áčka zahrnieme aj obsah radcovského či vodcovského kurzu. Vývoj a smerovanie Áčka sa s týmto plánom nezhoduje, a tak musíme zostať pri samostatnom organizovaní kurzov pre radcov a vodcov KP. Prepojenie na účastníkov Áčka síce existuje, ale tento rok otvoríme radcovský kurz pre každého záujemcu, teda aj pre tých, ktorí sa na Áčku nezúčastňujú. Účastníci Áčka tak budú mať za sebou navyše dobrú duchovnú prípravu, čo sa odzrkadlí aj na ich životoch v službe deťom, ak sa rozhodnú pre radcovský či vodcovský kurz.

Moja idea s KP do budúcnosti

Budem rád, keď sa podaria 4 veci:

1. Kvalitne školiť a motivovať vodcov a radcov pre ich službu deťom. Na tento účel pripravujeme aj akreditáciu našich kurzov luentou, partnerom Ministerstva školstva SR. Stále sa zameriavať na poznatky a skúsenosti použiteľné v praxi s deťmi.
2. Realizovať webovú stránku pre internetový kurz detí.
3. Pracovať s deťmi tam, kde sú už vyškolení vodcovia a radcovia. Je dosť mladých ľudí, ktorí prešli kurzom radcov alebo vodcov, no svoje miesto v práci s deťmi si ešte nenašli.
4. Viac otvoriť KP kamarátom našich detí, aj deťom „cudzím“, ale aj handicapovaným. Cením si snahu a prácu každého zapojeného vodcu a radcu, no zvlášť si cením aktivity dvoch vodkýň, ktoré sa venujú deťom na základných školách a jedného vodcu, ktorý pracuje s deťmi z krízového centra.

Môj odkaz pre deti znie: Hľadajte dobrú cestu vášho života a určite ju nájdete!

Miška

OPĚT TROCHA HISTORIE... 3. díl

JAK JSME ZVOLILI NÁZEV „PATHFINDER“

Přes podporu J. Graze, tehdejšího vedoucího oddělení dětí a mládeže CASD na EUD, který ve spolupráci se skauty viděl spoustu dobrého, a také přes již dříve zmiňovanou podporu této spolupráce ze strany vedení skautské organizace se vršilo stále více problémů, které tuto vazbu s adventistickými oddíly a ostatními skautskými oddíly torpédovaly. Náš vztah k sobotě, jako dnu odděleném pro bohoslužbu, polarizoval naše stanoviska natolik, že jsme stále jasněji cítili, že bude moudřejší založit organizaci vlastní, která by oficiálně zastřešovala práci s dětmi a mládeží v souladu s křesťanskými zásadami tak, jak je představuje Bible.

Naším záměrem nebylo vytváření společenství dětí církevně vyhraněných, ale měli jsme představu klubu, který by poskytoval program a příležitost k volnočasovým aktivitám, a to kromě dětí z adventistických rodin i všem dalším dětem bez rozdílů náboženských anebo společenských. Jedinou podmínku, kterou jsme viděli jako klíčovou, bylo zajištění toho, aby program činnosti i samotní vedoucí plně akceptovali křesťanské zásady a víru v Boha, a to tak, jak jsou chápány v CASD.

Oficiální legislativní formou pro dosažení tohoto cíle bylo založení Občanského sdružení dětí a mládeže, které bude registrováno na Ministerstvu vnitra, a vznikne mu tím i nárok na finanční podporu z Ministerstva školství a tělovýchovy. Tento projekt byl také přijat a podpořen tehdejším vedením CASD. Ve spolupráci všech vedoucích oddělení dětí a mládeže v ČS unii i na jednotlivých sdruženích CASD jsme začali připravovat Programovou strukturu a Stanovy nově vznikajícího Občanského sdružení dětí a mládeže. Podíleli se na tom kromě mne (J. Šlosárek) za ČS také bratři Josef Bajusz a Radek Jonczy, dále pak za MSS bratr Milan Kašík a za SS CASD Bohuslav Kern.

Program vycházel z původního projektu bratra Ohánky „Stežka písmáků“, který jsme částečně upravili a rozšířili. Hladký průběh přípravy však na čas zabrzdl zdánlivě zanedbatelný problém při hledání názvu právě vznikajícího sdružení. Většina osob zainteresovaných do této přípravy se totiž klonila k zachování názvu „Stežka písmáků“, ale při průzkumu mezi dětmi a mladými lidmi jsme narazili na zásadní odpor. Termín „Písmák“ byl vnímán jako přežitý archaismus, který je pro současnou veřejnost významově nesrozumitelný a byl by zavádějící. S protestem přišli také bratři Slováci, kteří tvrdili, že termín „stežka“ slovenština nezná a jeho překlad „chodník“ nezní zrovna nejlíp. Česká verze „Stežkaři“ by možná ještě ušla, ale „Chodníčkáři“ by pro název prý nebylo to „pravé-ořechové“. Proto se rozjela docela rozsáhlá kampaň pro nalezení názvu, který by mohl být univerzálně použit v Čechách i na Slovensku.

Spousta nadějných názvů, jako byli „Světloňoši“, „Průkopníci“, „Kamarádi“, „Kristovci“, „Děti přírody“, „Písmáci“ apod., byla z různých důvodů odmítnuta. Tak např. název Světloňoši evokoval Lucifera-satana; název Průkopník už používají Svědkové Jehovovi a název Písmáci se mnohým jevil vhodný spíš pro archiváře než pro mladé milovníky přírody. Neplánovaně vzplanuly mezi zakladateli emoce a volba názvu se zdála být v nedohlednu. Nakonec jsme se mezi desítkami návrhů sjednotili na přijetí „menšího zla“ – na název v anglickém znění „KLUB PATHFINDER“, pod kterým je ve většině světa známa adventistická organizace dětí a mládeže. Jevilo se nám, že po sametové revoluci už anglický název nebude budit nežádoucí pozornost, a naopak, u mladší generace může třeba vzbudit i sympatie. Pro tuto volbu také mluvila skutečnost, že význam slova „Pathfinder“ koresponduje s názvem Skaut, který v Česku již zdomácněl. Termín „Pathfinder“ je složenina

dvou anglických slov „**path**“ = stezka a „**finder**“

= ten, který nalézá. Oba názvy, Skaut i Pathfinder v angličtině označují zkušeného vůdce, který je schopen nalézt cestu v nepřehledném terénu pro ty, kdo ji neznají. A tak jsme názvem,

zaměřením i stylem výchovy zůstali nablízku skautské organizaci, se kterou jsme dodnes v mnoha směrech v těsné spolupráci.

Je sice pravdou, že pro Čecha náročnější výslovnost tohoto anglického názvu se mnohým nezdála, ale postupem času a častým používáním nám přestala znít tak příliš exoticky, jako tomu bylo na začátku. Ba dokonce se z toho vyklubal celkem užitečný nástroj k popularizaci naší nové organizace. Dodnes se totiž často stává, že se mnozí lidé ptají na význam tohoto anglického názvu a jeho výklad je pro každého pathfindera vítanou příležitostí povědět zájemci něco bližšího o naší orga-

nizaci. Povědět o hlavním cíli, kterým je kromě jiného snaha o správné nasměrování a vedení mladých lidí k Ježíši a jeho království – uprostřed nepřehledné džungle společenských, politických a náboženských názorů...

Spolu s názvem „Klub Pathfinder“ jsme přijali i mezinárodně respektované logo – znak Klubu Pathfinder, kterým je „ČERVENÝ TROJÚHELNÍK“ odkazující na vztah naší úcty k trojjedinému Bohu. Červená barva symbolizuje krev Ježíše Krista – našeho Spasitele, kterou nás očišťuje od hříchů.

Odpuštění a čistota ducha, duše a těla, které přijímáme vírou, představuje „BÍLÝ ŠTÍT“. „MEČ“ ve středu znaku představuje Boží slovo, ze kterého poznáváme pravdu o Bohu a jeho způsobu záchrany.

Tímto názvem i logem zároveň deklarujeme příslušnost a propojení s celosvětovou adventistickou organizací Pathfinder Club, která se od roku svého založení (1947)

rozšířila do všech zemí a světadílů, kde působí Církev adventistů sedmého dne.

Pokračování zase někdy příště

Stezka písmáků 2013

Pro letošní studium Bible v rámci národní soutěže dětí ve znalosti Bible byly vyhlášeny pro jednotlivé kategorie níže uvedené biblické knihy:

kategorie N (nejmladší, do 9 let):
kategorie M (mladší, 10–12 vč.):
kategorie S (starší, 13–17 vč.):
kategorie P (dospělí, 18 a víc):

5. Mojžíšova, Evangelium Lukáše
5. Mojžíšova, Evangelium Lukáše + Píseň písní
5. Mojžíšova + Píseň písní + evangelia + 1. Korintským
totéž, co kategorie S

Bližší informace k soutěži najdete na webových stránkách „Klub Pathfinder.cz“

OPRAVA Z MINULÉHO ČÍSLA

K článku „Stezka písmáků ve Valašských Kloboukách“

Na základě upřesnění některých informací, které jsem uvedl v minulém čísle, se omlouvám, že jsem bratra R. Billa uvedl jako současného vedoucího dětí sboru CASD ve Val. Kloboukách. Je sice pravda, že jeho předchozí práce nese i dnes ovoce, ale v současné době již vedení převzali jiní, a to v DSŠ sestra M. Cahlová a v oddíle KP bratr V. Trávníček. Tímto se omlouvám i jim.

PRVNÍ DĚTSKÁ PUTOVNÍ BOHOSLUŽBA VDĚČNOSTI V TŘEBÍČI

Toto setkání, určené pro děti, proběhlo o víkendu od 30. 11. do 2. 12. 2012 v Třebíči. Celé se neslo v duchu motta „Vděčnost je pamětí srdce“ a Žalmu 107,8: „Sláva Hospodinu za jeho lásku, za divy, které dělá pro lidi!“ Přijely děti především z Horní Cerekve, Jihlavy a Žďáru. Během společně prožitých chvil byl čas na hry, popovídání i vážnější zamyšlení.

Páteční večer byl zahájen promítnutím krátkého filmu o úsměvu a diskuzi o něm vedl ThB. Jan Majer. Následoval večer plný písní a her.

Sobotní dopolední kázání, které bylo určeno především dětem a mládeži, přednesl opět bratr Jenda Majer a odpoledne u nás měl být vánoční koncert skupiny Šeptem. Proto jsme vyrazili na náměstí a do okolních ulic s pozvánkami, abychom kolemjdoucí na odpolední program pozvali. Zpočátku jsme měli trochu trému, ale když jsme viděli příjemné reakce oslovených lidí, tak nás brzy opustila.

Po obědě následovala procházka centrem města. Navštívili jsme Židovskou čtvrt, která patří mezi památky UNESCO a je velmi pěkná. Po návratu jsme s napětím očekávali, zda přijdou na koncert nějací hosté... A pak už jsme jen podávali další a další židle, které jsme v budově sboru našli. Přišlo tolik lidí, že jsme se dovnitř sotva vešli a několik opozdílů muselo dokonce vzít zavděk místečky na chodbě. Koncert byl krásný a byli jsme rádi, že nebyl jen pro nás.

Večer jsme se vypravili do hlubin dávnověku. Objevovali jsme biblické postavy, které byly oblečeny do dobových kostýmů. Dobře volenými otázkami jsme zjišťovali, o koho se jedná.

V neděli dopoledne jsme pak vyrazili do ulic Třebíče na velký šifrovací závod. Při něm jsme si vyzkoušeli svoje schopnosti nejen luštit, ale také se orientovat v mapě. Objevovali jsme postupně tajné agenty, rozmístěné na různých místech města, a luštili jsme tajný text. Většina skupin dorazila v pořádku, jen poslední skupině musel vyrazit na pomoc jeden z agentů, jinak by pravděpodobně nestihla odjezd autobusu. Po závěrečném obědě a předání cen a odměn jsme se rozloučili.

Už teď se těšíme, že se za rok sejdeme na druhé putovní bohoslužbě – ale to bude už v jiném městě našeho okrsku.

Zimný tábor „DUCHOVNÝ FACEBOOK“ PÁCOV 27. 12. 2012 – 3. 1. 2013

Opäť je tu čas zimných prázdnin – čas zimných táborov. My sme neboli výnimkou a tiež sme sa vybrali do tábora. Lenže náš tábor nebol obyčajný. A viete prečo???

Pretože v tomto tábore sme sa stretli dva oddiely, a to oddiel Fatra (Banská Bystrica) a oddiel Wapity (Lučenec), a tiež preto, že to bol síce zimný tábor, ale bez snehu :D Nám to ale náladu nepokazilo a poriadne sme si to všetko užili!

Počas tábora sme mohli všetko komentovať, „lajkovať“, vytvoriť si svoju skupinu, četovať navzájom. Ale to najdôležitejšie je, že sme sa spojili aj s naším priateľom Ježišom Kristom, ktorý nás sprevádzal počas celého tábora. Mohli sme mu tiež napísať všetko, čo nás trápilo alebo sa ho spýtať to, na čo sme nepoznali odpoveď.

Každý deň sme začínali aj končili nástupom a všetkým sa nám to veľmi páčilo :-)

Program bol pestrý a každý si mohol prísť „na svoje“. Ráno sme začali rozcvičkou, ktorá nás poriadne prebrala a my sme mohli s radosťou zvládnuť všetky úlohy, ktoré nás čakali. V dopoludňajšom programe to bola pobožnosť a rôzne workshopy, napr. varenie, výroba krmidiel pre vtáčiky, maľovanie prírody, športové hry a iné. Poobede boli pripravené bojové hry, niektoré ľahšie, iné ťažšie. Zaujímavé boli „večerné udalosti“, napríklad Talentmánie – súťažiaci boli veľmi šikovní a rozhodovanie nebolo ľahké. Nechýbala nám ani porota – v zložení: Rytmus, Dara Rolins, Tina, Eminem a Avril Lavigne. Zažili sme aj atmosféru Mexika, Rajskeho večera a Silvestrovskej zábavy. Nechýbali ani nočná hra a večer humoru.

Verím, že každý z nás odchádzal šťastný, s novými kamarátstvami a už teraz sa tešíme na najbližší tábor :-)

Michaela

PUTOVNÍ BOHOSLUŽBA

ZIMNÝ TÁBOR PÁCOV

27. 12. 2012 – 3. 1. 2013

Tu sú všetci spolu.
Oddiel Fatra z Banskej
Bystrice aj Oddiel Wapity
z Lučenca...

...a my sme
„MISS PÁCOV
2012“

Páááni, tá mrkva
musí byť z Ruska. Tam majú
všetko „balšoje“...

My dvaja
sme „traja
mušketeri“

Nožičky,
utekajte,
lebo vás naličím
na „hnedo“!

Podľa tej mapy
by sme mali byť
úplne inde

Štyria
smajlíci

Ak sa pichnem do prsta,
tak dopadnem ako
„ŠÍPKOVÁ RUŽENKA“

Korálikovanie
je náročné
umenie...

Ďalšia „váрка“
na zdobenie...

Urobili ste
chybu, že
ste nešli s nami!!!

MODLITBA OBYČEJNÉHO ČLOVĚKA

Bože,
já absolutně nevím, co tady mám psát,
a taky vůbec nevím, proč to vůbec píšu.
Každý den se probouzím, vstávám a žiju dny, které mi pomalu splývají v jeden.
Každý den jsem unavený, a přitom v podstatě nic nedělám.
Sedím v koutku svého pokoje
a přemýšlím nad tím, co je to pokora...
Amen

JULIA FEDORKOVÁ

Odpověď:

Mé drahé dítě,
tak především, pokora, ta se nedá shrnout jen pár slovy.
Je jí hodně druhů, také se často vyskytuje v naprosto odlišných situacích, z různých důvodů...
Můžeš se s ní setkat prakticky kdekoli...
Můžeš mít pokoru před nějakou životní situací, člověkem, třeba i přede mnou.
Pokorou se klidně může myslet i to, že v tichosti klidně a tiše přijmeš tuto chvíli,
i když ti zrovna není úplně dobře.
Pokora znamená v určitých situacích mlčet, i když máš zrovna pravdu.
Pokora znamená nechat si čas od času poradit i od někoho jiného než od sebe samotného.
Pokora znamená stáhnout se do ústraní, když je třeba, a nechat se vést, když sám nevíš jak dál.
V pokoře jsou potřebná slova odpuštění i lítosti, ale především radosti a naděje z toho, že ses ze svých
chyb poučil a příště už budeš schopný jednat lépe.
Ovšem, pokora také znamená vést.
No, jak si myslíš, že bych tě já mohl vést, kdybych nebyl pokorný?
Ano, vím, že to nyní zní divně, že většinou, když někdo prohlásí něco takového,
tak pokorný jako by být přestal, ale podívej se kolem sebe.
A vůbec, jaký si vlastně myslíš, že jsem?
Rozmýšlej si svou odpověď, jak dlouho chceš, ale nyní hlavně chci,
abys věděl, že jsem ten, který tě chce vést.
A k tomu je třeba, ostatně jako vždy,
když se někým necháváš vést, hodně pokory.
Troufneš si na to?
Já myslím, že ano.
Věřím ti.
Bude mi ctí, když tě budu smět vést...
Tvůj Bůh

PLÁN AKCÍ MLÁDEŽE ČS CASD

2013

LEDEN

- 3.–5. VETUS VYTAX KARLOVY VARY
(PRO OLD ABSOLVENTY VYTAXU)

ÚNOR

2. OKRSKOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE
VČ HRADEC KRÁLOVÉ
2.–3. KRKONOŠSKÉ BŘEVNO TRUTNOV
15.–17. VALENTÝNSKÝ VÍKEND
O VZTAZÍCH PRO ZAMILOVANÉ

BŘEZEN

- 8.–10. VYTAX 4.
9. KONFERENCE AMICUS BRNO
16. ANDĚL PRAHA
16.–23. MODLITEBNÍ TÝDEN MLÁDEŽE

DUBEN

- 5.–7. OKRSKOVÉ SETKÁNÍ JIHOČESKÉ
MLÁDEŽE AKV VOLYNĚ
10.–14. KPM ŽILINA (INSPIR. SETKÁNÍ
PRO VED. MLÁDEŽE)
19.–21. CELER PODĚBRADY „MÁŠ HLAD?“
(AKCE URČENÁ ZVLÁŠTĚ PRO
TEENAGERY)
20. KONFERENCE AMICUS OLMOUC

KVĚTEN

- 3.–5. VOSA ANEB VOLNĚ OTEVŘENÁ
SÁZAVA NA TEOLOGICKÉM
SEMINÁŘI
10.–12. SEBEPOZNÁVACÍ VÍKEND
MLÁDEŽE ČS

ČERVEN

1. STUDIJNÍ SETKÁNÍ AMICUS PRAHA
1.–2. HORKÝ TABUBRAMBOR – OKRSKOVÉ SETKÁNÍ
SEVEROČESKÉ MLÁDEŽE LITOMĚŘICE
8. OKRSKOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE VČ VAMBERK
14.–16. VYTAX 5.
23. MARANATHA CUP
(TURNAJ VE FOTBALE V BEROUNĚ)

ČERVENEC / SRPEN

14. 7.–11. 8. YOUTH FOR JESUS BANSKÁ BYSTRICA, ZVOLEN
30. 7.–4. 8. DIVIZNÍ KONGRES MLÁDEŽE NOVI SAD, SRBSKO
25. 8.–1. 9. GOSPEL CAMP HOTEL „HORNÍK“ VYSOČINA

ZÁŘÍ

- 13.–15. ZEMĚ ŽIVITELKA ČESKÉ BUDĚJOVICE
22. BEROUNSKÉ VÍKO
(TURNAJ VE FOTBALE V BEROUNĚ)
27.–28. GENTLEMEN – SETKÁNÍ MUŽŮ

ŘÍJEN

- 18.–20. PTD+1. PRO MLÁDEŽ 25–38 LET
(UNIJNÍ SPOLUPRÁCE)
25.–28. VYTAX 6.

LISTOPAD

- 2.–9. MODLITEBNÍ TÝDEN (KAŽDÝ VE SVÉM SBORU)
9. KONFERENCE AMICUS BRATISLAVA
15.–17. VÍKEND DUCHOVNÍ OBNOVY MLÁDEŽE ČS
23. TURNAJ DESKOVÝCH HER ÚSTÍ NAD LABEM
29.–30. VÝROČNÍ SETKÁNÍ VEDOUČÍCH MLÁDEŽE

PROSINEC

- 6.–8. PTD+2. PRO MLÁDEŽ 25–35 LET
(UNIJNÍ SPOLUPRÁCE)

STMEOVACÍ VÍKEND PRO MLÁDEŽ
"BUDOVÁNÍ PARTY" S VAŠKEM A TIMILEM

- CHCETE NASTARTOVAT NEBO UPEVNIT SVÉ VZTAHY?
- CHCETE SPOLU PRAVIDELNĚ A RÁDI TRÁVIT ČAS
A POTŘEBUJETE DŮVOD?
- JE VÁS VČETNĚ VEDOUČÍHO NEJMÍŇ 5?
- MŮŽETE ZAJISTIT ZÁZEMÍ PRO VÍKENDOVOU AKCI?
(UBYTOVÁNÍ, KUCHARĚ)

PROGRAM BUDE ZAMĚŘEN NA STMELNÍ VAŠÍ MLÁDEŽE A
BUDOVÁNÍ PARTY A NABÍDNE VÁM SPOUSTU TIPŮ JAK A
KUDY VÉST VAŠÍ MLÁDEŽ. FUNKČNÍ MLÁDEŽ = FUNKČNÍ
BUDOUCÍ SBOR = ZDRAVÁ, FUNGUJÍCÍ CÍRKEV. V PŘÍPADĚ
ZÁJMU KONTAKTUJTE VAŠKA A DOMLUVTE TERMÍN.

Teologický seminář a Oddělení výchovy Česko-Slovenské unie

pořádají

4. psychosociální konferenci

na téma

Bylo mi 30 a do důchodu mám ještě daleko

(Jak se žije člověku ve středním věku)

Konference se koná 7. dubna 2013, Praha-Vinohrady, Londýnská 30

Zahájení 9.30, ukončení 16.30 hodin

Pro ty, kteří se řádně přihlásí do 31. března 2013 na stránkách Teologického semináře (www.tscasd.cz) nebo v sekretariátu (apolakova@tscasd.cz) a při prezenci zaplatí konferenční příspěvek 50 Kč, bude zajištěno pohoštění a získají konferenční CD.

Bližší informace telefonních číslech: 776 085 654 nebo 327 321 238

ZAJÍMAVÁ NABÍDKA S PROSBOU O POMOC

Milí mladí lidé s dobrým vztahem k dětem!

Po výborných zkušenostech v minulých letech vám předkládáme zajímavou nabídku, která by se mohla týkat několika z vás. Jde o hrazený pobyt ve východočeském kraji uprostřed nádherné přírody v rekreačním středisku Atlas v Čenkovicích (v Orlických horách).

Je zde možnost koupání a sportovního vyžití (nohejbal, volejbal, kopaná...). Ubytování je v pěkných čtyřlůžkových chatkách, stravování je zajištěno ve společné jídelně.

Tato nabídka je však svázána s prosbou o pomoc při pečování o děti z rodin účastníků semináře Manželská setkání. Zaměstnání byste byli v době ranního a podvečerního programu rodičů. Pokud máte zkušenost s vedením větších dětí, například v Pathfinderu, jistě ji využijete. A můžete nasbírat i další zkušenosti s dětmi menšími. Bývá vždy dostatek legrace a zábavy, ať už s dětmi nebo i v rámci volného času, kterého je pro vás také dost. A samozřejmě při společenských večerech a aktivitách, které si budete spolu vytvářet.

Program začíná společným obědem a registrací v neděli 14. července a končí snídaní v neděli 21. července.

Pokud vás tato upoutávka zaujala, prosím, kontaktujte mne na tel. 739 345 676 nebo 724 103 251 či e-mailem: j.ejem@seznam.cz.

Další informace na stránkách Českého sdružení:

<http://ceskesdruzeni.cz/krestansky-domov/manzelska-setkani/ms-2013/>

Prosím, stáhněte si zde přihlášku a pošlete mi ji e-mailem.

Předem se těším a děkuji.

JAN EJEM

Lékař Ben Carson se v prosinci 2012 zúčastnil přednášky o stvoření a evoluci, která se konala v prostorách Generální konference církve adventistů v Silver Spring v USA. V úvodu Carson zdůraznil, že politicky korektní projevy podporují šíření omylů.

(Foto: Ansel Oliver)

Nové nakladatelství v Rumunsku

Církevní představitelé na přelomu roku přestřižením pásky otevřeli nové nakladatelství církve adventistů v Rumunsku. Nachází se nedaleko od Bukurešti. Adventistická publikační činnost byla v Rumunsku obnovena v roce 1993. Za čtyřicetileté socialistické vlády byla publikační činnost církve zakázána.

Čínská akademie sociálních věd minulý týden hostila mezinárodní konferenci, kterou pořádal Institut světových náboženství. Tato konference se zabývala tématem „Náboženské charity a sociální rozvoj.“ John Graz, který na této konferenci zastupoval církev adventistů, zdůraznil, že toto setkání by ještě před nějakou dobou nebylo možné uspořádat v Pekingu.

Pochod proti hladu

Účastníci kongresu mládeže církve adventistů v Brisbane v Austrálii uskutečnili na začátku ledna pochod městem, který byl součástí akcí pomáhající lidem, kteří ve světě trpí hladem. Během kongresu mladí lidé ve městě sbírali rovněž potraviny od obyvatel žijících v okolí.

(Foto: Vanessa Pereira)

AKO JE TO U NÁS?

Častá otázka, ktorú dostávam na spoločných stretnutiach s veriacimi našej cirkvi, sa týka stavu cirkvi. Ako je to s cirkvou? Ak by sme túto otázku aktualizovali na posledný rok, otázka by znela: Aká bola cirkev v roku 2012?

Väčšinový názor je, že to nie je dobré alebo že je to horšie ako v minulosti. Je to pravda? Kto to vie objektívne posúdiť? Na základe čoho si to myslíme? Podobné otázky a odpovede počúvame aj v sekulárnej spoločnosti. Dobré už bolo. A ľudia do budúcnosti hľadajú s obavami a nedôverou.

Spoločnosť aj cirkev, ktorých sme súčasťou, tvoríme my. Ja aj ty. Poznám veľmi veľa dobrých adventistov, ktorí milujú Pána aj cirkev a sú ochotní dať seba kedykoľvek, keď to cirkev potrebuje. Ja viem, že nie všetci. Ale keď hodnotíme cirkev, musíme myslieť predovšetkým na tých, ktorí sú nazaj tou cirkvou, ľudia oddaní a verní. A vždy, keď sa s takými stretnem, tak sa mi krajšie žije a lepšie dýcha.

Chcel by som vám všetkým, ktorých sa to týka, poďakovať aj za uplynulý rok 2012. Za vašu službu, oddanosť, za váš čas, peniaze, ktoré ste dali na Božie dielo. Za vašu starostlivosť o bohoslužby, o deti a mládež. Za vaše modlitby, nápady. Za vaše úsmevy, povzbudenie, pozdravy, komukoľvek ste ich adresovali. Za činy, slová i myšlienky, ktoré ste si osvojili, ale ktorých autorom bol Pán, a vy ste to počuli a konali. Ďakujem všetkým vám, ktorí sa cítite byť spojení s Božím dielom v cirkvi.

Ďakujem kazateľom, starším a vedúcim zborov, tajomníkom, diakonom, učiteľom sobotných škôl, učiteľom detí, vedúcim mládeže, vedúcim evanjelizácie, vedúcim kresťanského domova, spevákom, hudobníkom, komunikátorom, hospodárom, pokladníkom, správcom, sálovým diakonom.

Ďakujem kolportérom, redaktorom, sekretárkam, všetkým, ktorí pracovali pre ADRU, Advent-Orion, Štúdio Nádej, Korešpondenčný kurz, Život a Zdravie, Pathfinder...

Vidíte, zoznam, komu ďakovať, je dlhý a mohol by byť ešte dlhší. Za tým všetkým sú ľudia, ich služba, oddanosť a aj výsledky.

Nie všetko sa podarilo, ja viem. Prečo? Keby sme to dokázali objektívne zhodnotiť a keby sme vedeli, ako to zmeniť...

Určité štatistiky a, zdá sa, aj skúsenosti hovoria, že tých, o ktorých píšem v predchádzajúcich riadkoch, je tak 20 – 30 % v každom spoločenstve. Čo by sa v cirkvi stalo, keby ich bolo 40, 50, 70 alebo viac percent? Niečo by sa stalo určite. Možno aj to, čo si dnes myslíme o cirkvi, by sme si nemysleli. A možno by sme mysleli viac na to, čo môžeme zmeniť, zlepšiť. Ako byť užitočnejšími, efektívnejšími a hlavne vernejšími. Asi všetci máme rezervy. Niektorí väčšie, niektorí menšie. Ja neviem, Pán vie.

Máme rezervy, to asi každý s pokorou uzná, ale máme aj ochotu zmeniť to? Tá zmena, na ktorú myslím a o ktorej píšem, sa netýka len stavu cirkvi alebo jej „produktivity“, ale predovšetkým vzťahu k Bohu. To je totiž tá kľúčová vec. To najdôležitejšie určite nie je, koľko mali kazatelia za mesiac biblických hodín, koľko percent členov navštevuje sobotnú školu alebo kedy som bol naposledy niekoho navštíviť z úprimného záujmu oňho. To všetko je dôležité, ale to najdôležitejšie je, ako úprimne to s Pánom a jeho vôľou vo svojom živote myslím a ako sa to prejavuje v mojom živote. Od toho totiž závisí, ako to v našom zbore/cirkvi vyzerá, ale aj to, aká bude moja budúcnosť, a to je vážnejšia otázka.

Potom kráľ povie tým po pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný

a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou. Vtedy mu povedia spravodliví: Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako cudzinca

a prichýlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme za tebou? Kráľ im odpovie: Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. (Mat 25,34-40)

KAROL BADINSKÝ,

PREDSEDA SLOVENSKEHO ZDRUŽENIA

JEDNOTA V ROZMANITOSTI ANEB JAK JE TAKÉ MOŽNÉ EVANGELIZOVAT...

VE SPOLEČENSKÉM CENTRU SBORU V ÚSTÍ NAD LABEM ROZKVETLO PRÁVNÍ PORADENSTVÍ

V době letních prázdnin loňského roku proběhla v Ústí nad Labem velká evangelizační akce pod názvem: „Youth for Jesus – Mladí pro Ježíše“. Po několika týdnech, kdy ve městě usilovně pracovali mladí lidé z celé republiky a pořádaly se série zajímavých přednášek, jsme na konci tohoto „maratonu“ jako sbor řešili, jakým způsobem pokračovat dál. Zdálo se nám nemyslitelné toto úsilí mladých lidí, ale i členů sboru, nechat vyprchat do ztracena.

Již těsně před evangelizační akcí bylo v Ústí nad Labem vytvořeno společenské centrum, které kromě jiného sloužilo a slouží k setkávání s přáteli, ke vzájemnému poznávání a diskuzím. Kromě nabídky na setkávání v tomto společenském centru se zrodila myšlenka nabídnout lidem z Ústí nad Labem i právní poradenství. Koordinátor akce oslovil bratra Petra Hradeckého, právníka, s návrhem na vytvoření bezplatného právního poradenství pro občany našeho města. Bratr Hradecký s touto službou souhlasil, a tak byly vytvořeny prostory pro setkávání se zájemci o právní bezplatné poradenství, včetně možnosti předávání informací o společenském centru a církvi adventistů. Nedovedli jsme si však dost dobře představit, jakou lavinu zájmu touto službou pro lidi v Ústí nad Labem spustíme.

Bezplatná právní poradna začala poskytovat svoje služby v nově vytvořeném Společenském centru v Ústí nad Labem v budově našeho sboru od počátku srpna 2012. Již v průběhu akce Mladí pro Ježíše byly rozdávány letáčky s vyjmenovanými aktivitami, včetně nabídky bezplatného právního poradenství a s odkazem na webové stránky sboru a www.zitnaplno.cz.

Již od počátku byl tak obrovský zájem občanů města, že jsme museli rozšířit poskytované služby na dva dny v týdnu do konce roku 2012. Právník se ve společenském centru setkává s lidmi z města Ústí nad Labem i okolí, kteří jej doslova bombardují dotazy. Nezůstalo jen u právního poradenství, zájem byl a je i o služby v rámci sociální oblasti a tzv. finanční gramotnosti. Velké množství dotazů se dotýká problematiky exekucí, problematiky výživného, majetkového vypořádání mezi manželi, otázek z pracovně-právní oblasti, pracovních smluv, nároků na odstupné, dále na peněžitou pomoc v mateřství, důsledků plynoucích ze setrvávání v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce, osobních bankrotů, způsobů hospodaření v rámci rodinného rozpočtu, spravování půjček, úvěrů a mnohých dalších oblastí z práva,

sociálních služeb a hospodaření s penězi. Od počátku srpna 2012, kdy Bezplatná právní poradna při Společenském centru v Ústí nad Labem začala poskytovat svoje služby, je využilo více než 120 zájemců, kteří se setkali s právníkem a bylo jim v rámci poradenství pomoheno s jejich právními, sociálními a finančními problémy. Mnoho dalších zájemců využilo i telefonní konzultace s právníkem.

Další cestou je poskytování služeb prostřednictvím e-mailových dotazů nebo přímo dotazů na stránkách sboru. Tato služba je zrealizována teprve dva měsíce a využilo ji nejméně 40 lidí. Zájemců

kovat nejen všem, kteří nám pomáhali s přípravami na akci, kteří se angažovali během evangelizace, ale i těm, kteří slouží svými dary právě v činnostech navazujících na uskutečněnou akci.

Jsme vděční za myšlenku zrealizovat Bezplatnou právní poradnu ve Společenském centru sboru v Ústí nad Labem i za lidi, kteří jsou ochotni tuto odborně a časově náročnou službu poskytovat.

Přejeme si, aby Bezplatná právní poradna i nadále sloužila lidem nejen v orientaci v jejich osobních problémech, ale aby je dokázala nasměrovat i na cestu duchovní.

ZA SBOR V ÚSTÍ NAD LABEM PAVLÍNA LINKOVÁ

MEZI ŘÁDKY

Milí čtenáři, když vezmete do ruky knihu z nakladatelství Advent-Orion – teď v únoru třeba drobnou publikaci s myšlenkami Nancy van Peltové Tajemství sexuální intimity – dovrší se dlouhá cesta. Odkud se bere první nápad na novou knihu nebo podle čeho vybíráme knihy a jak se zařadí do edičního plánu, k tomu se vrátíme v některém z dalších článků. Dnes bychom vám chtěli vyprávět, jak se záměr vydat další pokračování v sérii drobných dárkových knih „do kabelky“ stane skutečností.

Především téma knihy určí důležitou informaci – a tou je pracovní název knihy. Tento název může, ale také nemusí zůstat až do konce. Někdy je hledání správného pojmenování docela složité a prochází více změnami. Redaktorka Michaela tedy začíná pracovat na knize Tajemství intimity. Tím, že tato knížka je již pátou v pořadí stejné edice, je předem rozhodnuto o velikosti, formátu, typu vazby, písmu, počtu stránek, základní grafické podobě textu, barvě a typu papíru. Také víme, že například v knize nebudou čísla stránek, protože se nejedná o souvislý příběh, ale o jednotlivé texty. Redaktorka navrhne strukturu knihy tak, aby témata jednotlivých kapitol vysvětlovala a rozvíjela hlavní myšlenku, a vybere nejvýstižnější texty.

Jakmile je textová část knihy hotová, nastává důležitá práce grafika Honzy, který připraví obrazovou podobu stránek – tedy jak vše bude vypadat v hotové knize. Zároveň grafik ve spolupráci s redaktorkou tvoří obálku knihy, kterou čtenář uvidí na první pohled a podle níž si dělá i obraz o obsahu knihy. Kniha tedy již

má svůj konečný název Tajemství sexuální intimity. Jak na obálce zprostředkovat téma tak složité a přitom křehké, jak naznačit důležitou úlohu sexuality v manželství a zároveň nenarušit soukromí, které k tomuto silnému poutu patří? Jak dát čtenáři najevo, že obsah knihy nemá oslovit jen mladé a se vztahem začínající, ale především ty, kteří již nějakou dobu ve vztahu žijí a možná trochu pozapomněli na sílu a krásu této jedinečné součásti manželství...?

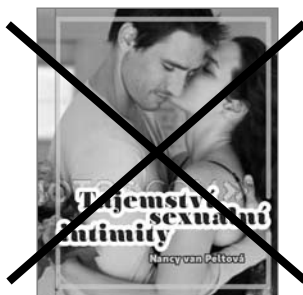
Obálka je vybrána, proběhly jazykové kontroly textů, skončily tvůrčí diskuze se spolupracovníky, kniha putuje do tiskárny. Po krátkém čase nastane vzácná chvíle, kdy bereme hotovou knihu poprvé do ruky, otevřeme ji a můžeme posoudit, nakolik se společná práce povedla.

Pak cesta knihy pokračuje k vám, našim čtenářům, a my bychom si přáli, aby vám tato kniha byla osvěžením i poučením.

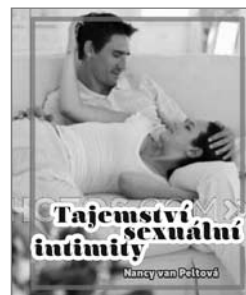
KOLEKTIV NAKLADATELSTVÍ ADVENT-ORION

*Hezká barevná kombinace,
ale ten pár vypadá moc mladě...*

*Tohle by šlo...
Ale není to moc odvážné?*

*Ano, tato obálka je vyvážená –
barevně i pozicemi lidí*

Již podruhé probíhala soutěž o nej...

Během celého roku 2012 jsme již podruhé vyhodnocovali tajnou soutěž: pozorně jsme sledovali práci traktátu ve vašich sborech a na konci roku jsme počítali. Zajímalo nás, ve kterém sboru se nejvíce prodávala literatura z nabídky nakladatelství Advent-Orion. Zde jsou výsledky desíti nejúspěšnějších (pořadí je dáno celkovou tržbou vztahenou k počtu členů). Děkujeme traktátníkům za jejich pilnou a odpovědnou práci. Věříme také, že ti, kdo si naše knihy a časopisy koupili, v nich našli povzbuzení a potěšení na cestě víry.

Pořadí	Sbor	Členů	Celkové tržby	Tržby na člena
1.	Počátky	5	10 322 Kč	2 064 Kč
2.	Valašské Klobouky	26	38 827 Kč	1 493 Kč
3.	Kyjov	31	40 589 Kč	1 309 Kč
4.	Pardubice	44	45 175 Kč	1 027 Kč
5.	Vyšší Brod	12	11 609 Kč	967 Kč
6.	Horní Benešov	8	7 419 Kč	927 Kč
7.	Chocẽň	17	15 762 Kč	927 Kč
8.	Napajedla	27	24 638 Kč	913 Kč
9.	Jičín	11	9 997 Kč	909 Kč
10.	Hodonín	19	16 312 Kč	859 Kč

AKTUALITY Z ADRY

„Síla okamžiků prožitých s lidmi vděčnými za pomoc a s lidmi, kteří umějí tuto pomoc poskytovat, dává smysl mojí práci v Adře...“

To jsou slova vedoucí ekonomického oddělení ADRA ČR Dity Říhové po návratu z kontroly projektu na Haiti koncem minulého roku, kde byla spolu s kolegy z zahraničního oddělení Kateřinou Kodysovou. Cílem cesty byla pravidelná průběžná kontrola, kontrola dodržování finančních pravidel projektu i jeho správné dokumentace a projednání udržitelnosti projektu po ukončení naší podpory s představiteli ADRA Haiti.

První zahraniční cesta za Adru ČR a současně má první cesta v životě, jejímž cílem nebyla Evropa, ale země za Atlantikem. O Haiti jsem před odletem měla pouze informace od kolegů z projektového oddělení Adry a z médií. Získané informace od kolegů mě naplňovaly klidem, protože byly o úžasném projektu, který je na Haiti realizován. Ovšem „vygooglované“ informace z internetu mne v úplném klidu nenechávaly, ba naopak. Ale kde jinde by měl být projekt zaměřený na podporu rozvoje zemědělství realizován než v zemi, která je pod neustálým ohrožením nepředvídatelnými přírodními podmínkami (hurikány, povodněmi, zemětřeseními), za doprovodu dalších možných rizik z toho plynoucích.

Obraz, který se mi po opuštění příletové haly letiště v Portu au Prince otevřel, lze velmi těžko popsat pár slovy, abych jej svou neobratností nezkazila. Porto je město plné špíny, rozbořených domů a silnic. Je plné lidí, ze kterých jde strach, i když to jistě neplatí paušálně. To byl ten první dojem, na jehož základě se mi v mysli objevily otázky na způsob a smysl námi poskytované pomoci.

Ale stačilo pár dnů v jiném městě – Petit Goave, ve kterém jsem spolu s Kateřinou Kodysovou, projektovou koordinátorkou ADRA ČR, bydlela a „chodila do práce“, abych svůj první dojem z Haiti přemazala jinými více sugestivními dojmy. Setkala jsem se nejen s lidmi, kteří přímo pracují v našem projektu, ale i s lidmi, kteří jsou příjemci podpory, tzn. že jsou to ti konkrétní

lidé, kterým projekt v současné době pomáhá. Na jedné straně tedy stojí cca 20 místních zaměstnanců projektu v čele s Martinou Mandovou, která projekt řídí. Na druhé straně stojí 800 obyčejných lidí žijících ne na hranici chudoby, ale v opravdové nouzi. Po několika málo dnech ve společnosti těchto lidí jsem ale poznala, že obě tyto skupiny lidí si pomoc, kterou jim nabídl náš projekt, plně zaslouží a že jsou schopni tuto pomoc přijmout s pokorou i s odpovědností na ně kladenou.

Bylo úžasné pozorovat, s jakým nadšením a odhodláním se místní lidé zaměstnaní v tomto projektu vrhají do řešení problémů svého všedního dne. Jak zcela přirozeně a zdánlivě až chaoticky umějí zorganizovat setkání pracovníků projektu s téměř dvěma sty příjemci pomoci, a to hned dvakrát během jediného dne a na dvou různých místech. Obě setkání proběhla hluboko v horách, mezi kopci uprostřed přírody, kam se většina lidí dostane pouze pěšky. Bylo pro mne nepochopitelné, když jsem po více než hodinové jízdě terénním vozem na setkání přijela, jak se tito lidé na tak odlehlé místo dostali. A ještě větší záhadou bylo, jak probíhala jeho organizace – bez možnosti využít mobilní telefony či e-mailové pozvánky.

Všichni účastníci byli plni očekávání, co se dozvědí nového. Na jejich tvářích bylo vidět, jak je pro ně důležité slyšet slova podpory, a to zvláště druhý den po proběhnutí hurikánu Sandy, který měl pro řadu z nich drtivé následky. Před shromážděnými se střídali řečníci nejen z řad zaměstnanců projektu a zástupců místní samosprávy, ale především haitských dobrovolníků, kteří se shromážděnými hledali praktická řešení vzniklých problémů a na nichž leží nikdy nekončící povinnost udržovat v těchto obyčejných lidech zájem o zlepšení jejich životních podmínek a naději v realnost tohoto předsevzetí. A síla těchto okamžiků prožitých s lidmi vděčnými za pomoc a s lidmi, kteří tuto pomoc umějí poskytovat, dává smysl naší (mojí) práci v Adře.

Jak se realizuje projekt zahraniční pomoci zcela konkrétně?

Co se Adře ČR na Haiti za tři roky podařilo?

Obdrželi místní pomoc a naději?

Posuďte sami...

Dne 12. ledna uplynuly tři roky od doby, kdy Haiti zasáhlo silné zemětřesení, jehož obětí se stalo 200 tisíc lidí. ADRA ČR na katastrofu zareagovala vyhlášením veřejné sbírky, na kterou se nakonec nashromáždilo přes 13 milionů korun. Okamžitě se také ve spolupráci s dalšími kanceláři ADRA z celého světa zapojila do projektů pomoci a do země vyslala svého koordinátora. Dlouhodobě tam působí zkušená projektová manažerka Martina Mandová. V regionu Petit Goave bylo poškozeno nebo zničeno více než 60 % budov, některé horské oblasti byly zcela odříznuty a čekaly na pomoc několik měsíců. Ve vesnici Pika založili lidé, kteří přišli o domovy, provizorní stanový tábor, který obývalo zhruba 200 rodin. ADRA těmto rodinám nejprve rozdala plachty, aby byly jejich improvizované příbytky z palmového listí chráněny před deštěm. Dále zde distribuovala hygienické balíčky a tablety na úpravu vody. Ve snaze zabránit šíření nemocí zajistila ADRA lidem lékařské prohlídky a zástupce 240 rodin proškolila v oblasti hygieny a bezpečného zacházení s pitnou vodou. V táboře bylo postaveno 27 latrín.

Pomoc se však neomezovala jen na tábor. Zdravotní prohlídky probíhaly i mezi obyvateli vesnic v nejbližším okolí, tam byla postavena také další část latrín. Ve vesnici Pika ADRA opravila vodní zdroj, na kterém bylo závislých 2 000 rodin, a těm, kteří se vrátili do svých domovů, rozdala balíčky s kuchyňským nádobím či náčiním, s kamínky na vaření a jinými domácími potřebami. V další fázi ADRA usilovala o to, aby se lidé z improvizovaných podmínek vrátili k normálnímu životu, proto začala pro místní stavět dlouhodobé dřevěné přístřešky s plechovou střechou, jejichž životnost byla sice stanovena na pět let, ale již během stavby bylo zřejmé, že s dalšími úpravami budou sloužit jako obydlí trvalá. Na stavbě se finančně i organizačně podílelo sedm kanceláří ADRA. Díky tomu bylo postaveno 1 800 obydlí pro 1 782 rodin, tedy pro téměř 9 500 osob. ADRA ČR financovala

stavbu 140 obydlí a dodala také 16 mobilních jednotek určených na filtraci znečištěné vody.

Od července 2010 začala ADRA ČR ve spolupráci s ADRA Kanada a Canadian Foodgrains Bank podporovat farmáře. Ve vytipovaných lokalitách byly vybudovány a plně vybaveny čtyři tréninkové farmy a v jejich okolí bylo vybráno 100 dobrovolníků, kteří se na farmách učili, jak se efektivněji starat o svá pole (např. nové techniky hnojení, zavlažování, pěstování) a pečovat o hospodářská zvířata (osli, koně). Tito dobrovolníci pak nově získané znalosti prostřednictvím dalších školení přenášeli mezi dalších 700 farmářů. Mezi ně bylo také v prvních měsících po zemětřesení distribuováno osivo či semena nových rostlin, aby překlenuli období, kdy byla kvůli hladu spotřebována zásoba osiva na další sezonu. Celkově tak bylo na farmách a mezi farmáři uskutečněno 184 teoretických i praktických školení. Úroda se po dobu projektu zvedla téměř o 30 % a přebytky v úrodě farmáři začali prodávat na trhu, čímž získali významný příjem do rodinného rozpočtu.

V tuto chvíli již na farmách probíhá poslední fáze projektu, kdy na každé farmě vzniká malé družstvo s vlastním podnikatelským záměrem. Na jedné farmě se rozhodli chovat kozy, na další budou například pěstovat kukuřici a následně z ní vyrábět typickou haitskou pochoutku. ADRA vybrané zástupce družstev vyškolila v základech účetnictví a v řízení podniku, každé družstvo dostalo finanční pomoc do začátku podnikání. Všechny aktivity byly směřovány k posílení komunity, k tomu, aby začala prosperovat a aby to pokračovalo i v době, kdy na místě již ADRA nebude.

Samozřejmě že v tak krátkém článku nelze vypsat mnoho důležitých souvislostí, dílčích úspěchů a hlavně zážitků. Jsme však rádi, že o vděčnosti a angažovanosti místních svědčí i to, že modrá trička ADRA lidé nosí s hrdostí, a to nejen k posílení týmového ducha, ale aby propagovali projekt i mezi ostatními lidmi.

Fotoseriál z pomoci v Petit Goave na Haiti najdete na str. 2 tohoto Adventu.

GENERACE PADESÁT PLUS...

Začít můžeš vždycky!

Známý kazatel a evangelista D. L. Moody (1837–1899) učinil pozoruhodné vyznání: „Prosil jsem o větší víru a domníval jsem se, že jednoho dne na mne sestoupí a osvítlí mě. Ale víra nepřicházela. Až jsem jednou otevřel 10. kapitolu Pavlova listu do Říma, kde jsem se dozvěděl, že víra je ze slyšení a zvěstování Božího slova. Proto jsem ke svým denním modlitbám o víru přidal i denní čtení Písma. A tak se má víra opravdu zrodila a od té chvíle rostla.“

Nebývalé tempo moderní doby a k tomu stále otevřené kanály sdělovacích a komunikačních prostředků jsou příčinou, že v denním životě nás křesťanů zůstává stále menší a menší prostor pro Bibli.

Při nedávném širokém průzkumu realizovaném mezi křesťany v USA se ukázalo, že z několika tisíců dotázaných pouze osm procent čte každý den Bibli a více než padesát procent ji nečte vůbec. Lidé většinou odpovídali, že jim stačí, když pravidelně navštěvují bohoslužby, kde se Bible čte.

V souvislosti se zmíněným průzkumem uvedl jistý provozovatel oblíbeného fitcentra zajímavou poznámku. Zjistil totiž, že v jeho fitcentru se každý rok dvakrát na přechodnou dobu výrazně zvýší počet návštěvníků. Nejvíce jich přichází po Novém roce a o něco méně na začátku každého školního roku, po dovolených.

Podnětem pro tento dočasný nárůst jsou předsevzetí, s nimiž klienti vstupují do nového období. Opakovaně se rozhodují, že začnou „nový život“, že shodí pár přebytečných kil, a tak udělají něco pro své zdraví. Jsou to předsevzetí, která si lidé dají, ale brzy je opouštějí.

Ve světle uvedeného zjištění jsem si uvědomil, že i já jsem takový návštěvník Božího „fitcentra“. Je pravda, že se Bibli stále zabývám. Čtu knížky, které na Bibli poukazují, připravuji kázání nebo píšu rozličné články, přičemž mám Bibli v ruce. Ovšem přitom mě vždy vede snaha sdělit něco někomu druhému – posluchači nebo čtenáři. A v tomto snažení zapomínám, že Pán Bůh chce každý den důvěrně sdělit něco i mně.

Na začátku letošního roku jsem si předsevzetí nedal, ale teprve nyní jsem se rozhodl, že se po delší době vrátím ke svému někdejšímu zvyku, že budu opět číst Bibli jen pro sebe – a každý den. Do Božího „fitcentra“ je možné přihlásit se kdykoli. Důležité a účinné je vytrvat.

Aby se mi to podařilo, tak si připomínám pět dobrých rad, které mi kdysi jeden přítel a zkušený „písmák“ dal:

- (1) **Dej si časový cíl, do kdy celou Bibli přečteš.** (Nejosvědčenější je jeden rok.) Bez stanoveného cíle se většinou celý plán zhroutí.
- (2) **Svůj stanovený cíl „zveřejni“.** Řekni o něm svým nejbližším v rodině nebo přátelům. Především zpočátku to pro tebe bude určitá pobídka, abys to nevzdal.
- (3) **Snaž se získat pro stejný plán někoho ze svých blízkých nebo přátel.** Budete se vzájemně povzbuzovat a při vzájemných rozhovorech se vám otevrou nové oblasti k diskuzi.
- (4) **Poříd si záznamník, do kterého zapisuj, kolik času jsi jednotlivým knihám věnoval** (tzn. od kterého a do kterého data jsi knihu četl). Praxe ukazuje, že některé knihy přečteš „jedním dechem“ (např. knihu Exodus), zatímco u jiných knih (Jób, Žalmy, Příslóví nebo novozákonní epištoly) se zastavíš na delší čas.
- (5) **Pamatuj, že čtení Bible je podstatná část tvého rozhovoru s Bohem.** V Písmu k tobě promlouvá Bůh, kterému ovšem nejde o pouhý monolog. On čeká na tvoji odpověď. Ta

nemusí být dlouhá, ale měla by být odrazem toho, co tě při čtení oslovilo.

Jak už jsem uvedl, termín pro novoroční předsvzetí jsem promeškal. Je ale dobré, že v Božím

„fitcentru“ mohu začít kdykoli. A tak jsem začal později. Jde jen o to, abych vytrval.

Zkusí to někdo se mnou?

JIŘÍ DREJNAR

Nabídka pro všechny přátele oddělení Generace padesát plus... v roce 2013

1. Začínáme pobytem na Moravě v Moravskoslezských Beskydech, v horském hotelu **Sůkenická**, (930 m n. m.).

Termín: **16.–23. června** (od neděle do neděle).

Červen je vhodný čas pro chůzi na horách. Mnohým stačí využít lesní cesty v okolí hotelu, odkud jsou nádherné výhledy do krajiny. V krásné přírodě vnímáme našeho Stvořitele. Nabízí se zde týdenní ztišení mimo ruch civilizace. K dispozici je nám celý hotel s příslušenstvím.

Účastníci zde mají příležitost k dalším aktivitám, jako je oblíbené ranní cvičení s rehabilitační sestrou nebo návštěvy blízkého vodního areálu.

Cena za pobyt: ubytování, stravování – plná penze, 7 nocí – 2 870 Kč.

2. Léto si prodloužíte v zaručeně teplé termální vodě v **Podhájské – Slovenská republika**.

Termín: **8.–15. září** (od neděle do neděle).

Toto období nabízí dobrou kombinaci počasí a teplých pramenů. Od penzionu dojdete za 20 minut do areálu, kde strávíte většinu dne. Na tomto pobytu si účastníci zajišťují stravu sami. Vše potřebné máte k dispozici. Hlavně večery prožíváme společně.

Cena za pobyt: ubytování – 7 eur/noc; celodenní vstupné 5,4 eura/den (ZTP 4,7 eura).

3. Ještě v lázeňské sezoně, tj. **od 7. do 12. října** (pondělí až sobota), můžete aktivně odpočívat v **lázních Poděbrady**. Náš hotel Libuše je v centru města, 50 metrů od centrálních lázní.

Zjistěte si u svého lékaře, které procedury můžete absolvovat, další si popřípadě dokoupíte.

Vzhledem k individuálnímu rozplánování procedur se očekává samostatnost každého účastníka. Součástí programu je nabídka procházek podél Labe (dopoledne i odpoledne). Večer se scházíme v prostorech místního sboru, kde prožijeme společně i sobotu. Svou účast přislíbil bratr Jiří Drejnár, který již po tři roky zajišťoval večerní programy.

Cena za pobyt: ubytování, stravování – plná penze 5 dní + 1 lázeňská procedura denně – celkem 2 950 Kč.

Přihlášení účastníci dostanou písemné informace nejméně měsíc před každou akcí. Můžete se podívat na internetové stránky Českého sdružení – Generace 50+, kde jsou fotografie z některých minulých ročníků. Zde můžete získat další vhodné informace a doporučení.

PŘIHLÁŠKY a další informace:

Miroslav Starý, Alžběta Stará,
Husitská 83/23, 130 00 Praha 3,
tel.: 739 345 678, 605 551 126,
e-mail: stary.misa@seznam.cz

OZNÁMENÍ

Sbor Uherské Hradiště

V měsíci březnu mají narozeniny tyto milé sestry a bratři z našeho sboru: Gabrielová Jozefka, Míškova Eva, Dobeš Vladimír st., Míšek Štěpán, Budař Martin, Straka Štěpán. Všem přejeme Boží požehnání a zdraví.

ZA SBOR OLDŘICH DĚDEČEK

Sbor Vrbno pod Pradědem

Významného životního jubilea se v březnu dožívají bratři Miroslav Bukur (40) a Petr Grunt (45). Děkujeme za jejich práci pro sbor a do další práce a také do jejich osobního i rodinného života přejeme Boží vedení. Již 30 let smlouvy s Pánem si připomíná naše nejstarší členka Amálie Drobná. Také ji odevzdáváme na modlitbách do Božích rukou.

H. RUSKOVÁ

Podmínky inzerce: Cena inzerátu je 0,50 Kč (2 c) za znak nebo 7,50 Kč (25 c) za cm². Platba probíhá na základě fakturace. Vyčkejte prosím, až vám bude faktura zaslána, neposílejte platby předem. Obálku s odpovědí na inzerát podaný pod značkou je nutné označit v levém spodním rohu číslem inzerátu. Odpovědi na inzeráty označené ČR vyřizuje Advent-Orion Praha, odpovědi na inzeráty označené SR nebo SK vyřizuje Advent-Orion Vrútky. Redakce si vyhrazuje právo rozhodnout o vydání inzerátu.

Barbora a Radim Passerovi

s Boží pomocí hledají manželský pár na pozici „správce areálu Štětkovice“.

Profil kandidátů:

- ideálně manželský pár okolo 50 let, pro který je radost vykonávat manuální práci v hezkém prostředí
- předpokladem je pracovitost, pokora a dobré komunikační schopnosti obou manželů, začlenění se do týmu

Popis práce:

- komplexní správa areálu od technologií až po zeleň, úklid listů a odklizení sněhu, úklid domu, příprava zdravé stravy, koordinace dodavatelů a servisních firem
- jedná se o práci 6x týdně (neděle–pátek)
- nutné přestěhování se do Štětovic na Sedlčansku

Co nabízíme:

- slušné zacházení v souladu s biblickými principy
- bydlení v hezkém domě 3+kk se zahradou v místě areálu
- dobré platové podmínky
- dovolená 4 týdny v roce mimo sezónu (na jaře a na podzim)

Další postup:

- předpokládaný nástup od 1. 9. 2013 (nejdříve možný od 1. 7. 2013)
- výběrové řízení realizuje personální agentura Direct-AHead, e-mail: info@direct-ahead.cz, tel.: 603 450 667 (paní Sylva Pospíšilová)

Ponúkame ubytovanie pod Vysokými Tatrami v Kežmarku, Hradné Námestie 24. Cena na osobu/noc: 1. 5. – 30. 9. – 4,- €; 1. 10. – 31. 3. – 6,- €, v zime do 5 osob 7,- €. Kontakt: e-mail: fejkohazi@inmail.sk, ďalšie info nájdete na http://kezmarok.casd.sk/?page_id=155, telefón: 00421(0)524 525 957, mobil: 00421(0)908 986 907

SR 130301

Ponúkame ubytovanie v horskej chate na Donovaloch v oblasti Nízkyh Tatier. Ideálne prostredie pre milovníkov horskej turistiky, cyklistiky a lyžovania. Kapacita chaty je 19 osôb, cena podľa sezóny od 4 do 6 € osoba/noc. Viac info na <http://bb.casd.sk/donovaly/index.htm> Kontakt: Róbert Rusnák, 0905 991 757, e-mail: robo.rusnak@gmail.com

SR 130302

Nabízíme ubytování v novém penzionu nedaleko přehrady Pastviny v Orlických horách. Vhodné pro mládežnické pobyty, zimní i letní sborové dovolené. Kapacita 14 lůžek. Bližší informace na tel.: 734 510 794, www.penzionupastvin.cz, e-mail: info@penzionupastvin.cz

ČR 130303

Nabízíme ubytování pro rodinu nebo skupinu do 6 osob v rodinném domě, který je před rekonstrukcí, v jedné z nejoblíbenějších lyžařských oblastí, v Karlově pod Pradědem – vzdušnou čarou vzdálen 7,5 km od nejvyšší hory Jeseníků – Pradědu, 13 lyžařských vleků od 300 do 800 m. Dům je situován pod lyžařským vlekem (do 50 m) a čtyřsedačkovou lanovkou (do 100 m). Topení v domě je lokální, v krbových kamnech. V blízkosti domu je pizzerie, spousta restaurací. Cena za osobu na noc je 200 Kč, příplatek 100 Kč v případě ubytování na 1 noc nebo víkend. Děti do 6 let bez nároku na lůžko zdarma.

Kontakt: 602 566 101, 606 705 124. Objednávky: jana@miksik.info

ČR 130304

Jsem svobodný 32/176, hledám věřící dívku z Moravskoslezského kraje. Už nechci být sám. Hledám lásku – foto uvítám.

ČR 130305

Rekondiční a výukové pobyty

zdravého životního stylu NEWSTART

Pohodlné ubytování
(v jedno- dvou-, tří- a čtyřlůžkových pokojích),
výborná vegetariánská strava, masáže,
rehabilitační cvičení na páteř,
škola vaření, přednášky z oblasti zdravé výživy
a životního stylu,
vyšetření lékařem na začátku
a na konci pobytu (plus konzultace),
možnost sportovního vyžití,
program pro děti (v létě),
společné zpívání, společné procházky,
duchovní rozměr a příjemná atmosféra.

Penzion Borůvka, Špindlerův Mlýn, Krkonoše

Termín: 21.–28. dubna

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Penzion Hájenka, Rezek, Krkonoše

Termín: 19.–26. května

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Maxov, Dolní Maxov, Jizerské hory

Termín: 30. června – 7. července

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Kodrea, Nové Hutě, Šumava

Termín: 28. července – 4. srpna

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Horský hotel Antark, Valašská Senice,

Javorníky

Termín: 25. srpna – 1. září

Cena týdenního pobytu: 5 550 Kč

Hotel Horník, Tři studně,

Českomoravská vrchovina

Termín: 22.–29. září

Cena týdenního pobytu: od 5 550 Kč

U všech pobytů pro děti výrazné slevy,
děti do 3 let zdarma. Absolutní sleva 10 %.

Pozvěte své přátele a známé!

Informace a přihlášky:

Robert Žižka, OS Prameny zdraví,
Roztocká 5/44, 160 00 Praha 6 – Sedlec
tel.: 226 886 861, mobil: 737 303 796
e-mail: newstart@pramenyzdravi.cz,
www.magazinzdravi.cz

Nabídka sborové dovolené ve stylu NEWSTART,

cena podle dohody –

v závislosti na požadovaných službách
a místě konání akce.

Advent, časopis Církve adventistů s. d. v ČR a SR, číslo 3/2013

11x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.

Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, <http://www.adventorion.cz>

Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365

Vychází: 13. 2. 2013

Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: 233 321 621; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR: Safárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka

České příspěvky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz

Slovenské příspěvky a inzeráty můžete posílat na e-mail:

lubicasebek@gmail.com

Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí.

Redakce si vyhrazuje právo dodané příspěvky krátit.

Foto na obálce: Archiv ADRA

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava

Jákob byl skvělý kuchař,
kterému se podařilo prodat své jídlo
za neobvyklou cenu...

*Jákob dal pak Ezauovi chléb a čočkovou krmí.
Ten pojedel, napil se, vstal a odešel.
Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím.*

(Gn 25,34)

Ve 29. verši je zmíněno, že Jákobem připravená kaše byla červená. Že by biblická zmínka o červené čočce? I když se tato otázka naskytá, pochybuji. Jedním z důvodů je, že červená čočka je loupanou verzí jednoho zeleného druhu čočky, který po uvaření mění barvu na žlutou. Dalším důvodem je, že červená čočka, kterou dostanete v prodejně zdravé výživy, je uvařena asi za 15 minut. A tak se mi nezdá, že by „bratr Ezau“ prodal své prvorozenství za talíř jídla, které mohl mít za tak krátkou dobu uvaření i sám. ☺

Toto vysvětlení nemá pochopitelně žádný teologický ani historický kontext, spíš má motivační charakter pro čtenáře Adventu. Luštěnina, která je uvařena za 15 minut a bez namáčení, je skutečně výhodná i pro ty, co zrovna přišli z lovu (z práce) a chtěli by něco teplého, zdravého a rychlého, aniž by museli měnit prvorozenství za jídlo.

Hotové jídlo má vůni leča a příjemnou chuť. Konzistence je podobná hrachové kaši. Můžete ji podávat s chlebem (jako ji podával Jákob Ezauovi) a případně zeleninovým salátem (například sladkokyselý zelný salát s mrkví).

<i>slunečnicový olej</i>	<i>2 polévkové lžíce</i>	
<i>cibule</i>	<i>2 větší kusy</i>	<i>nakrájet</i>
<i>paprika kapiová</i>	<i>1 velká</i>	<i>nakrájet na menší kostky</i>
<i>rajčata</i>	<i>2 kusy</i>	<i>nakrájet na menší kostky</i>
<i>paprika mletá červená</i>	<i>2 čajové lžičky</i>	
<i>voda</i>	<i>5 šálků (objem asi 1,4 dcl)</i>	
<i>Solčanka</i>	<i>2 čajové lžičky</i>	
<i>bazalka</i>	<i>1/2 čajové lžičky</i>	
<i>mletý bobkový list</i>	<i>špetka</i>	
<i>provensálské koření</i>	<i>1/2 čajové lžičky</i>	
<i>mletý koriandr</i>	<i>1/4 čajové lžičky</i>	
<i>červená čočka</i>	<i>1,5 šálku (objem asi 1,4 dcl)</i>	
<i>sójové mléko</i>	<i>3/4 šálku (objem asi 1,4 dcl)</i>	
<i>hladká mouka</i>	<i>1,5 polévkové lžíce</i>	
<i>sůl</i>	<i>podle chuti</i>	
<i>olivový olej</i>	<i>pokapat hotové jídlo</i>	

1. Cibuli, papriku i rajčata pokrájejte a duste na oleji asi 5 minut.
2. Potom zasypte červenou mletou paprikou a po zamíchání zalijte vařící vodou, kterou ochutíte uvedenými ochucovadly.
3. Přidejte červenou čočku, promíchejte a vařte asi 15 minut – do rozvaření čočky (na slabém ohni).
4. V sójovém mléku rozšlehejte mouku a vmíchejte do čočky. Za občasného míchání na slabém ohni nechte vařit asi 5 minut, potom odstavte. V případě potřeby dochutíte solí nebo některým z již použitých ochucovadel.
5. Na talíři jídlo pokapejte olivovým olejem. Podávejte s chlebem a zeleninovým salátem.

Příprava 20 minut

Pro 4 osoby

Dobrou chuť přeje Roman Uhrin

Vaříme chutně a zdravě

Ezauova čočková kaše

Odvážni kamaráti

RENATA KAMINSKÁ
PEPA POPPER

cena 10,- eur

Celostranovo ilustrovaná kniha *Odvážni kamaráti* je určená pre deti predškolského a raného školského veku. Zážitky hračiek ich zaujmú a zároveň sa môžu spolu s autíčkom Šimonom naučiť, že je dobré mať odvahu priznať svoj strach a zveriť sa s tým niekomu ďalšiemu, a tiež rozpoznať začínajúce sa šikanovanie. Deti sa pripravia na svoj prvý deň v škole či škôlke a na to, čo ich tam čaká. Šimon je malé modré autíčko, ktoré sa chystá po prvý raz do Dopravnej školy. Uvedomuje si, že sa bojí, ale nechce sa nikomu zdôveriť, pretože si myslí, že by sa mu kamaráti alebo rodičia smiali. Nakoniec predsa len všetko ockovi povie. Ako príbeh pokračuje a či ocko Šimonovi pomôže, to sa dozviete v prvom príbehu tejto krásne ilustrovanej knihy.

V druhom príbehu sa stretávame so žltou lokomotívou Zuzankou. Je dobrá a milá, ale ťažko si hľadá kamarátov. Niektorí spolužiaci z Dopravnej školy sa jej preto smejú a občas sa k nej nesprávajú pekne. Šimonovi je Zuzanky ľúto, ale má strach, že keď sa s ňou začne hrať, ostatní sa mu budú smiať. Nájde Šimon nakoniec odvahu a skamaráti sa so Zuzankou?

64 strán, 23 x 28 cm, viaz

Objednávky zo Slovenskej republiky:

objednavky@adventorion.sk, 043/4282670, 0918493713, 0903451398

Objednávky z Českej republiky:

expedice@adventorion.cz, 233 321 621, 603 553 628

